

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

24. září 2011

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 282/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 269, 10.9.2011

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 282/02

Věc C-308/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Frankfurt am Main (Německo) dne 20. června 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH v. John O. Butler GmbH

2

2011/C 282/03

Věc C-310/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 20. června 2011 — Grattan plc v. The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

2

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 282/04	Věc C-321/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Španělsko) dne 28. června 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro a María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor v. Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	3
2011/C 282/05	Věc C-323/11: Žaloba podaná dne 22. června 2011 — Evropská komise v. Dánské království	3
2011/C 282/06	Věc C-324/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Legfelsőbb Bíróság (Maďarsko) dne 29. června 2011 — Gábor Tóth v. Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, sucesora de la Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály	3
2011/C 282/07	Věc C-331/11: Žaloba podaná dne 30. června 2011 — Evropská komise v. Slovenská republika	4
2011/C 282/08	Věc C-334/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. června 2011 společností Lancôme parfums et beauté & Cie proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 14. dubna 2011 ve věci T-466/08: Lancôme parfums et beauté & Cie v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Focus Magazin Verlag GmbH	4
2011/C 282/09	Věc C-348/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance de Paris (Francie) dne 4. července 2011 — Thomson Sales Europe SA v. Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	5
2011/C 282/10	Věc C-349/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 4. července 2011 — Auditeur du travail v. Yangwei SPRL	5
2011/C 282/11	Věc C-350/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) dne 4. července 2011 — Argenta Spaarbank NV v. Belgický stát	6
2011/C 282/12	Věc C-351/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) dne 4. července 2011 — K. G. H. Belgium NV v. Belgický stát	6
2011/C 282/13	Věc C-354/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. července 2011 Mauricem Emramem proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 10. května 2011 ve věci T-187/10, Emram v. OHIM	7
2011/C 282/14	Věc C-355/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 6. července 2011 — G. Brouwer v. Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie	8
2011/C 282/15	Věc C-360/11: Žaloba podaná dne 8. července 2011 — Evropská komise v. Španělské království ...	8
2011/C 282/16	Věc C-361/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Haarlem (Nizozemsko) dne 8. července 2011 — Hewlett-Packard Europe BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat	9
2011/C 282/17	Věc C-362/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugalsko) dne 8. července 2011 — Serafim Gomes Oliveira v. Lusitânia — Companhia de Seguros, S.A.	9

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 282/18	Věc C-365/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugalsko) dne 8. července 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos v. TAP Portugal	10
2011/C 282/19	Věc C-367/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 11. července 2011 — Déborah Prete v. Office national de l'emploi	10
2011/C 282/20	Věc C-368/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itálie) dne 11. července 2011 — trestní řízení proti Raffaelu Arrichiellovi	11
2011/C 282/21	Věc C-369/11: Žaloba podaná dne 12. července 2011 — Evropská komise v. Italská republika	11
2011/C 282/22	Věc C-371/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Gent (Belgie) dne 13. července 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV v. Belgický stát	11
2011/C 282/23	Věc C-372/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. července 2011 proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 24. května 2011 ve věci T-489/08, Power-One Italy SpA v. Evropská komise	12
2011/C 282/24	Věc C-374/11: Žaloba podaná dne 13. července 2011 — Evropská komise v. Irsko	13
2011/C 282/25	Věc C-375/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 15. července 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA v. Belgický stát	13
2011/C 282/26	Věc C-384/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel (Belgie) dne 19. července 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd. v. Belgický stát, další účastnice řízení: Syral Belgium NV	14
2011/C 282/27	Věc C-392/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 25. července 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	14
2011/C 282/28	Věc C-393/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 25. července 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas v. Antonella Bertazzi a další	15
2011/C 282/29	Věc C-396/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) dne 27. července 2011 — Trestní řízení proti Ciprian Vasile Raduovi	15

Tribunál

2011/C 282/30	Věc T-264/09: Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Tecnoprocess v. Komise a Delegation Evropské unie v Maroku („Žaloba pro nečinnost — Výzva konat — Nepřípustnost — Žaloba na náhradu škody — Příčinná souvislost — Újma — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“)	17
2011/C 282/31	Věc T-275/09: Usnesení Tribunálu ze dne 4. července 2011 — Sepracor Pharmaceuticals v. Komise („Žaloba na neplatnost — Humánní léčivé přípravky — Účinná látka eszopiklon — Registrace — Neuznání povahy nové účinné látky — Akt nenapadnutelný žalobou — Nepřípustnost“)	17

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 282/32	Věc T-351/09: Usnesení Tribunálu ze dne 7. července 2011 — Acetificio Marcello de Nigris v. Komise („Žaloba na neplatnost — Zápis chráněného zeměpisného označení — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost“)	17
2011/C 282/33	Věc T-367/09: Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Tecnoprocess v. Komise („Žaloba pro nečinnost — Výzva konat — Zjevná nepřípustnost — Žaloba na náhradu škody — Příčinná souvislost — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“)	18
2011/C 282/34	Věc T-403/09: Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Tecnoprocess v. Komise („Žaloba na náhradu škody — Bezdůvodné obohacení — Návrh na zahájení řízení — Formální požadavky — Nepřípustnost“)	18
2011/C 282/35	Věc T-454/09 P: Usnesení Tribunálu ze dne 28. června 2011 — van Arum v. Parlament („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Hodnocení — Hodnotící posudek — Hodnocení za rok 2005 — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)	18
2011/C 282/36	Věc T-4/10: Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Al Saadi v. Komise („Úmrtí žalobce — Nepokračování v řízení právními nástupci — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	19
2011/C 282/37	Věc T-13/10: Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2011 — Goutier v. OHIM — Rauch (ARANTAX) („Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	19
2011/C 282/38	Věc T-252/10: Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Cross Czech v. Komise („Žaloba na neplatnost — Šestý rámcový program EU pro výzkum a technologický rozvoj — Dopis potvrzující závěry zprávy o finančním auditu a informující o následném řízení — Smluvní a nikoliv rozhodovací povaha tohoto dopisu — Nepřípustnost“)	19
2011/C 282/39	Věc T-366/10 P: Usnesení Tribunálu ze dne 15. července 2011 — Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Mimosmluvní odpovědnost — Náhrada nahraditelných nákladů — Námitka nevyčerpání jiných opravných prostředků — Vady řízení — Práva obhajoby — Kasační opravný prostředek, který je částečně zjevně nepřípustný a částečně neopodstatněný“)	20
2011/C 282/40	Věc T-393/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 13. dubna 2011 — Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise („Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise, kterým se ukládá pokuta — Bankovní záruka — Návrh na odklad výkonu“)	20
2011/C 282/41	Věc T-398/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. července 2011 — Fapricela v. Komise („Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise, kterým se ukládá pokuta — Bankovní záruka — Návrh na odklad výkonu — Finanční újma — Neexistence mimořádných okolností — Nedostatek naléhavosti“)	20
2011/C 282/42	Věc T-450/10 P: Usnesení Tribunálu ze dne 18. července 2011 — Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Přiměřená lhůta pro předložení návrhu na náhradu škody — Opožděnost — Kasační opravný prostředek, který je částečně zjevně nepřípustný a částečně neopodstatněný“)	21

2011/C 282/43	Věc T-451/10: Usnesení Tribunálu ze dne 21. července 2011 — Fuchshuber Agrarhandel v. Komise („Žaloba na náhradu škody — Společná zemědělská politika — Stálá nabídková řízení na další prodej obilovin na trhu Společenství — Kontrolní pravomoc Komise — Zjevně závažné porušení právního pravidla přiznávajícího práva jednotlivcům — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)	21
2011/C 282/44	Věc T-142/11: Usnesení Tribunálu ze dne 6. července 2011 — SIR v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Vynětí ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí“)	21
2011/C 282/45	Věc T-160/11: Usnesení Tribunálu ze dne 6. července 2011 — Petroci v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Vynětí ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí“)	22
2011/C 282/46	Věc T-187/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 14. července 2011 — Trabelsi a další v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku — Zmrazení finančních prostředků — Návrh na odklad provádění a na nařízení předběžných opatření — Nedostatek naléhavosti“)	22
2011/C 282/47	Věc T-213/11 P(l): Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. července 2011 — Výbor zástupců zaměstnanců EIB a další v. Bömcke („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení před Soudem pro veřejnou službu — Počítání lhůty — Opožděnost“).....	23
2011/C 282/48	Věc T-292/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. července 2011 — Cemex a další v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Žádost o informace — Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“)	23
2011/C 282/49	Věc T-293/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. července 2011 — Holcim (Německo) a Holcim v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Žádost o informace — Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“)	23
2011/C 282/50	Věc T-296/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. července 2011 — Cementos Portland Valderrivas v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Žádost o informace — Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“)	24
2011/C 282/51	Věc T-302/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. července 2011 — HeidelbergCement v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Žádost o informace — Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“)	24
2011/C 282/52	Věc T-317/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. června 2011 Ioannisem Vakalisem proti rozsudku vydanému dne 13. dubna 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-38/10, Vakalis v. Komise	24
2011/C 282/53	Věc T-340/11: Žaloba podaná dne 23. června 2011 — Régie Networks a NRJ Global v. Komise ...	25

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 282/54	Věc T-359/11: Žaloba podaná dne 7. července 2011 — Makhlouf v. Rada	25
2011/C 282/55	Věc T-364/11: Žaloba podaná dne 12. července 2011 — Arla Foods v. OHIM — Artax (Lactofree)	26
2011/C 282/56	Věc T-365/11 P: Kasační opravný prostředek podaný AO dne 5. července 2011 proti usnesení vydanému dne 4. dubna 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-45/10, AO v. Komise	27
2011/C 282/57	Věc T-367/11: Žaloba podaná dne 4. července 2011 — Lyder Enterprises v. CPVO — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)	28
2011/C 282/58	Věc T-368/11: Žaloba podaná dne 8. července 2011 — Polyelectrolyte Producers Group a další v. Komise	28
2011/C 282/59	Věc T-369/11: Žaloba podaná dne 5. července 2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon v. Komise a další	29
2011/C 282/60	Věc T-380/11: Žaloba podaná dne 15. července 2011 — Palirria Souliotis v. Komise	29
2011/C 282/61	Věc T-382/11: Žaloba podaná dne 15. července 2011 — Pigui v. Komise	30
2011/C 282/62	Věc T-383/11: Žaloba podaná dne 21. července 2011 — Makhlouf v. Rada	30
2011/C 282/63	Věc T-384/11: Žaloba podaná dne 22. července 2011 — Safa Nicu Sepahan v. Rada	31
2011/C 282/64	Věc T-385/11: Žaloba podaná dne 21. července 2011 — BP Products North America v. Rada	32
2011/C 282/65	Věc T-387/11: Žaloba podaná dne 22. července 2011 — Nitrogénművek Vegyipari v. Komise	32
2011/C 282/66	Věc T-388/11: Žaloba podaná dne 22. července 2011 — Deutsche Post v. Komise	33
2011/C 282/67	Věc T-389/11: Žaloba podaná dne 18. července 2011 — Guccio Gucci v. OHIM — Chang Qing Qing (GUDDY)	34
2011/C 282/68	Věc T-393/11: Žaloba podaná dne 26. července 2011 — Masottina v. OHIM — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)	35
2011/C 282/69	Věc T-395/11: Žaloba podaná dne 26. července 2011 — Elti v. Delegace Evropské unie v Černé Hoře	35
2011/C 282/70	Věc T-397/11: Žaloba podaná dne 26. července 2011 — Symfilios v. FRA	36
2011/C 282/71	Věc T-399/11: Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Banco Santander a Santusa v. Komise	36
2011/C 282/72	Věc T-400/11: Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Altadis v. Komise	37

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 282/73	Věc T-401/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2011 Liviem Missir Mamachi di Lusignanem proti rozsudku vydanému dne 12. května 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano v. Komise	38
2011/C 282/74	Věc T-402/11: Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Preparados Alimenticios del Sur v. Komise	39
2011/C 282/75	Věc T-405/11: Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Axa Mediterranean Holding v. Komise	40
2011/C 282/76	Věc T-406/11: Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad v. Komise	40
2011/C 282/77	Věc T-407/11: Žaloba podaná dne 26. července 2011 — SRF v. Rada	41
2011/C 282/78	Věc T-412/11: Žaloba podaná dne 28. července 2011 — Maharishi Foundation v. OHIM (TRANSCENDENTAL MEDITATION)	41
2011/C 282/79	Věc T-418/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. srpna 2011 Carlo De Nicola proti rozsudku vydanému dne 28. června 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-49/10, De Nicola v. EIB	42
2011/C 282/80	Věc T-419/11: Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Ellinika Touristika Akinita v. Komise	43
2011/C 282/81	Věc T-421/11: Žaloba podaná dne 6. srpna 2011 — Qualitest FZE v. Rada	44
2011/C 282/82	Věc T-424/11: Žaloba podaná dne 4. srpna 2011 — Cementos Molins v. Komise	44
2011/C 282/83	Věc T-425/11: Žaloba podaná dne 3. srpna 2011 — Řecká republika v. Komise	45
2011/C 282/84	Věc T-426/11: Žaloba podaná dne 1. srpna 2011 — Maharishi Foundation v. OHIM (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)	46
2011/C 282/85	Věc T-429/11: Žaloba podaná dne 4. srpna 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria v. Komise ...	46
2011/C 282/86	Věc T-430/11: Žaloba podaná dne 4. srpna 2011 — Telefónica v. Komise	47
2011/C 282/87	Věc T-431/11: Žaloba podaná dne 4. srpna 2011 — Iberdrola v. Komise	47
2011/C 282/88	Věc T-434/11: Žaloba podaná dne 3. srpna 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank v. Rada	48
2011/C 282/89	Věc T-173/10: Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2011 — Apotheke DocMorris v. OHIM (Vyobrazení zeleného kříže)	48

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 282/90	Věc T-196/10: Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2011 — Apotheke DocMorris v. OHIM (Vyobrazení zeleného a bílého kříže)	49
2011/C 282/91	Věc T-491/10: Usnesení Tribunálu ze dne 12. července 2011 — SNCF v. OHIM — Infotrafic (infotrafic)	49
 Soud pro veřejnou službu 		
2011/C 282/92	Věc F-46/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 5. července 2011 — V. Parlament („Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Podmínky přijetí — Fyzická způsobilost — Vstupní lékařská prohlídka — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Lékařské tajemství — Předávání lékařských údajů mezi jednotlivými orgány — Právo na respektování soukromého života“)	50
2011/C 282/93	Věc F-116/10: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 20. července 2011 — Gozi v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Povinnost poskytnout pomoc — Článek 24 služebního řádu — Náhrada nákladů advokátů vynaložených v rámci soudního řízení před vnitrostátním soudem“)	50
2011/C 282/94	Věc F-73/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 5. července 2011 — Coedo Suárez v. Rada („Veřejná služba — Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Implicitní zamítavé rozhodnutí návrhu na náhradu škody, následované rozhodnutím, kterým byl uvedený návrh výslovně zamítnut — Opožděnost stížnosti, kterou je třeba předem podat proti implicitnímu zamítavému rozhodnutí — Nepřípustnost“)	50
2011/C 282/95	Věc F-38/11: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 5. července 2011 — Alari v. Parlament („Veřejná služba — Úředníci — Povyšování — Povyšovací řízení 2009 — Převedení mezi institucemi v průběhu povyšovacího řízení, v němž by byl úředník ve své původní instituci povýšen — Instituce příslušná k rozhodnutí o povýšení převáděného úředníka“)	51
2011/C 282/96	Věc F-41/11: Žaloba podaná dne 19. července 2011 — ZZ v. Komise	51
2011/C 282/97	Věc F-66/11: Žaloba podaná dne 12. července 2011 — ZZ v. Komise	51
2011/C 282/98	Věc F-68/11: Žaloba podaná dne 15. července 2011 — ZZ v. Komise	52
2011/C 282/99	Věc F-69/11: Žaloba podaná dne 20. července 2011 — ZZ v. Účetní dvůr	52
2011/C 282/100	Věc F-70/11: Žaloba podaná dne 21. července 2011 — ZZ v. Komise	52
2011/C 282/101	Věc F-73/11: Žaloba podaná dne 25. července 2011 — ZZ v. Komise	53
2011/C 282/102	Věc F-31/07 RENV: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 19. července 2011 — Putterie v. Komise	53

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 282/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 269, 10.9.2011

Dřívější publikace

Úř. věst. C 252, 27.8.2011

Úř. věst. C 238, 13.8.2011

Úř. věst. C 232, 6.8.2011

Úř. věst. C 226, 30.7.2011

Úř. věst. C 219, 23.7.2011

Úř. věst. C 211, 16.7.2011

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Frankfurt am Main (Německo) dne 20. června 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH v. John O. Butler GmbH

(Věc C-308/11)

(2011/C 282/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH

Žalovaná: John O. Butler GmbH

Předběžné otázky

- 1) Lze pro definici pojmu „farmakologický účinek“ v článku 1 bodu 2 písm. b) směrnice 2001/83/ES⁽¹⁾ ve znění směrnice 2004/27/ES⁽²⁾ použít pokyn pro vymezení léčivých přípravků a zdravotnických prostředků „Medical Devices: Guidance document“ vytvořený pod záštitou Evropské komise, podle kterého je nezbytná interakce mezi molekulami dotčené látky a buněčnou složkou, obvykle označovanou jako receptor, která se projevívá buď v přímé reakci nebo blokuje reakci jiného agens?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je podmínkou pojmu farmakologického účinku, že dochází k interakci mezi molekulami dotčené látky s buněčnými součástmi uživatele, nebo postačuje interakce dotčené látky a buněčné součásti, která není součástí lidského těla?
- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku nebo v případě, že ani jedna z definic navržených v druhé otázce nepřichází v úvahu: Jakou jinou definici je místo toho třeba použít?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých (Úř. věst. L 136, s. 34).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 20. června 2011 — Grattan plc v. The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-310/11)

(2011/C 282/03)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Grattan plc

Žalovaný: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

Má osoba povinná k dani za období přede dnem 1. ledna 1978 na základě čl. 8 písm. a) druhé směrnice Rady ze dne 11. dubna 1967 (67/228/EHS⁽¹⁾) nebo zásad daňové neutrality a rovného zacházení právo požívající přímý účinek na zpětné snížení základu daně z dodání zboží, pokud v době po tomto dodání zboží obdržel příjemce zboží od dodavatele „kredit“, který se příjemce poté rozhodl buď čerpat jako platbu v penězích nebo jej odpočíst od částky dlužné dodavateli za již uskutečněná dodání zboží?

⁽¹⁾ Druhá směrnice Rady 67/228/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu — Struktura a způsoby použití společného systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 71, s. 1303)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Španělsko) dne 28. června 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro a María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor v. Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Věc C-321/11)

(2011/C 282/04)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil de A Coruña

Účastníci původního řízení

Žalobci: Germán Rodríguez Cachafeiro a María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Žalovaný: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Předběžné otázky

Lze pojem „odepření nástupu na palubu“, uvedený v čl. 2 písm. j) nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾, vykládat ve spojení s čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 3 téhož nařízení tak, že pod něj spadá i situace, kdy letecký dopravce odepře cestujícím nástup na palubu z důvodu zpoždění prvního letu uvedeného na letence, které lze přičítat tomuto dopravci, a kdy na základě nesprávného předpokladu, že se tito cestující nedostaví včas k druhému letu, umožní obsazení jejich míst jinými cestujícími?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10)

Žaloba podaná dne 22. června 2011 — Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-323/11)

(2011/C 282/05)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: I. Hadjiyiannis a U. Nielsen, zmocněnci)

Žalovaný: Dánské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Dánské království tím, že nezveřejnilo konečné plány povodí do 22. prosince 2009 a nezaslalo Komisi

jejich kopie do 22. března 2010, a v každém případě tím, že o nich Komisi neinformovalo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky;

— uložit Dánskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 13 odst. 1, 2 a 6 směrnice stanoví, že členské státy měly přijmout právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí do 22. prosince 2009 a zaslat Komisi jejich kopie do 22. března 2010.

Vzhledem k tomu, že Komise nemá žádné informace, které by jí umožňovaly učinit závěr, že nezbytné předpisy byly přijaty, musí vycházet z toho, že Dánsko dosud tyto předpisy nepřijalo, a tudíž nesplnilo povinnosti, které pro něj ze směrnice vyplývají.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 327, s. 1, 22.12.2000; Zvl. vyd. 15/05, s. 275.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Legfelsőbb Bíróság (Maďarsko) dne 29. června 2011 — Gábor Tóth v. Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, sucesora de la Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály

(Věc C-324/11)

(2011/C 282/06)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Legfelsőbb Bíróság

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Gábor Tóth

Odpůrce: Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, sucesora de la Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály

Předběžné otázky

1) Je právní výklad, který vylučuje uplatnění nároku na odpočet příjemcem faktury v případě, kdy bylo živnostenské oprávnění samostatného podnikatele, který ji vystavil, odňato tajemníkem městského úřadu před splněním smlouvy nebo vystavením faktury, v rozporu se zásadou daňové neutrality (článek 9 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ o společném systému daně z přidané hodnoty)?

- 2) Může skutečnost, že samostatný podnikatel, který vystavil fakturu, nenahlásil zaměstnance, které zaměstnává (kteří tudíž pracují „načerno“), a že z tohoto důvodu daňová správa zjistila, že „nevyužívá nahlášené zaměstnance“, bránit uplatnění nároku na odpočet příjemcem faktury s ohledem na zásadu daňové neutrality?
- 3) Lze se domnívat, že se příjemce faktury dopouští nedbalosti, když neověřuje, zda existuje právní vztah mezi zaměstnanci zaměstnanými při stavebních pracích a vystavitelem faktury ani zda vystavitel faktury splnil své nahlašovací daňové povinnosti nebo jakékoli jiné povinnosti, které se týkají těchto zaměstnanců? Lze se domnívat, že toto jednání představuje objektivní skutkovou okolnost, která prokazuje, že příjemce faktury věděl nebo měl vědět, že se účastní podvodu při odvádění DPH?
- 4) Může se zřetelem k zásadě daňové neutrality vnitrostátní soud zohlednit předchozí okolnosti, když ho celkové posouzení vede k závěru, že se hospodářská činnost neuskutečnila mezi osobami uvedenými na faktuře?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 30. června 2011 — Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-331/11)

(2011/C 282/07)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Marghelis, zmocněnec, A. Tokár, zmocněnec)

Žalovaná: Slovenská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Slovenská republika tím, že povolila provozování skládky odpadů Žilina — Považský Chlmec bez plánu úpravy skládky a bez toho, že by bylo přijato konečné rozhodnutí o tom, zda tato skládka může pokračovat ve svém provozu na základě schváleného plánu úpravy, nesplnila povinnosti, které jí vyplývají z čl. 14 písm. a), b) a c) směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (¹);

— uložit Slovenské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Skládka odpadů Žilina — Považský Chlmec je v provozu, aniž je předložen plán úpravy a schváleny její případné úpravy na základě plánu úprav. Komise proto navrhuje, aby Soudní dvůr

určil, že Slovenská republika tím, že povolila provozování skládky odpadů Žilina — Považský Chlmec bez plánu úpravy skládky a bez přijetí konečného rozhodnutí o tom, zda tato skládka může pokračovat ve svém provozu na základě schváleného plánu úpravy, nesplnila povinnosti, které jí vyplývají z čl. 14 písm. a), b) a c) směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů.

(¹) Úř. věst. L 182, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. června 2011 společností Lancôme parfums et beauté & Cie proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 14. dubna 2011 ve věci T-466/08: Lancôme parfums et beauté & Cie v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Focus Magazin Verlag GmbH

(Věc C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lancôme parfums et beauté & Cie (zástupci: A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Focus Magazin Verlag GmbH

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr rozhodl následovně:

— rozsudek Tribunálu ze dne 14. dubna 2011 ve věci T-466/08 a rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu ze dne 29. července 2008 ve věci R 1796/2007-1 se zrušují;

— náklady řízení před odvolacím senátem Úřadu, Tribunálem a Soudním dvorem ponese Úřad a vedlejší účastník řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že napadený rozsudek musí být zrušen, neboť Tribunál porušil čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení o ochranné známce Společenství a dopustil se nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že lhůta pěti let od zápisu, během níž musí být starší německá ochranná známka FOCUS, na níž byly založeny námitky proti přihlášce ACNO FOCUS jako ochranné známky Společenství, skutečně užívána, začala v daném případě běžet až od 13. ledna 2004.

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek nezpochybnuje závěr o nebezpečí záměny. S tímto závěrem sice nesouhlasí, má však za to, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance de Paris (Francie) dne 4. července 2011 — Thomson Sales Europe SA v. Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Věc C-348/11)

(2011/C 282/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance de Paris

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Thomson Sales Europe SA

Žalovaná: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Předběžné otázky

- 1) Je vyšetřování OLAF, které proběhlo v Thajsku a které bylo zahájeno na základě ustanovení o preferenčním původu, neplatné z důvodu rozporu s mezinárodním právem, a sice se zásadou plné suverenity a s Deklarací o nepřipustnosti zasahování do vnitřních záležitostí států a o ochraně jejich nezávislosti a suverenity přijatou dne 21. prosince 1965 Valným shromážděním OSN?
- 2) Je vyšetřování OLAF, které proběhlo v Thajsku a které bylo zahájeno na základě ustanovení o preferenčním původu, neplatné, pokud, tak jako v projednávaném případě OLAF důsledně nerespektoval ustanovení článku 94 nařízení provádějícího celní kodex Společenství?
- 3) Je vyšetřování OLAF, které proběhlo v Thajsku, neplatné a mohou být informace získané v rámci tohoto vyšetřování použity k tomu, aby zpochybnily původ stanovený podle obecného práva, pokud:
 - informace byly vyžádány v rámci vyšetřování preferenčního původu;
 - OLAF porušil právní úpravu Společenství a zejména nařízení (ES) č. 1073/1999⁽¹⁾ tím, že zejména nejednal „v souladu s platnými dohodami o spolupráci ve třetích zemích“;
 - příslušný místní orgán se právně nezavázal k poskytnutí pomoci;

— získané informace byly předány bez souhlasu příslušného místního orgánu a v rozporu s jejich vnitřními předpisy pro předávání osobních údajů třetím zemím;

— šetření se uskutečnilo neoficiálním způsobem, v utajení a bez dodržení práva na obhajobu?

- 4) Jsou nařízení Rady (ES) č. 710/95 ze dne 27. března 1995 o uložení konečného antidumpingového cla na dovozy barevných televizních přijímačů pocházejících z Malajsie, Čínské lidové republiky, Korejské republiky, Singapuru a Thajska⁽²⁾ a pozměňující nařízení Rady č. 2584/98 ze dne 27. listopadu 1998⁽³⁾ neplatné z důvodu, že použití metody vynulování při stanovení váženého průměrného dumpingového rozpětí nebylo uvedeno ani v jejich odůvodněních ani v odůvodnění předchozího nařízení Komise (ES) č. 2376/94 ze dne 27. září 1994 o uložení dočasného antidumpingového cla na dovozy barevných televizních přijímačů pocházejících z Malajsie, Čínské lidové republiky, Korejské republiky, Singapuru a Thajska⁽⁴⁾?

- 5) Jsou nařízení Rady (ES) č. 710/95 ze dne 27. března 1995 o uložení konečného antidumpingového cla na dovozy barevných televizních přijímačů pocházejících z Malajsie, Čínské lidové republiky, Korejské republiky, Singapuru a Thajska a pozměňující nařízení Rady č. 2584/98 ze dne 27. listopadu 1998 neplatné, jestliže Rada Evropské unie použila pro stanovení dumpingového rozpětí týkajícího se výrobků, které byly předmětem šetření, metodu vynulování záporného dumpingového rozdílu pro každý z typů dotčených výrobků?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 91)

⁽²⁾ Úř. věst. L 73, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 324, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 255, s. 50.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 4. července 2011 — Auditeur du travail v. Yangwei SPRL

(Věc C-349/11)

(2011/C 282/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce: Auditeur du travail

Žalovaná: Yangwei SPRL

Předběžné otázky

Musí být ustanovení 5 odst. 2 písm. a) Rámcové dohody o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, jež je přílohou směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS⁽¹⁾, vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jež stanoví:

- povinnost uchovávat kopii pracovní smlouvy na částečný úvazek nebo výňatek obsahující pracovní dobu, totožnost a podpis obou smluvních stran na místě, kde je možné nahlédnout do pracovního řádu (článek 157 programového zákona),
- povinnost, že musí být možné kdykoli zjistit, kdy začíná cyklus (článek 158 programového zákona),
- pokud jde o pružnou pracovní dobu, povinnost zaměstnavatele uvědomit pracovníka prostřednictvím oznámení pět dní předem; na začátku dne musí být krom toho vyvěšeno oznámení obsahující individuální pracovní dobu každého pracovníka na částečný úvazek; toto oznámení je třeba mimoto uchovávat po dobu jednoho roku (článek 159 programového zákona),
- povinnost zaměstnavatele, který zaměstnává pracovníky na částečný úvazek, uchovávat dokument, v němž musí být zaznamenány všechny výjimky z pracovní doby uvedené v článcích 157 až 159 (článek 160 programového zákona), tedy dokument, jenž musí splňovat určité podmínky uvedené v článku 161 programového zákona?

(¹) Úř. věst. 1998, L 14, s. 9; Zvl. vyd. 05/03, s. 267.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) dne 4. července 2011 — Argenta Spaarbank NV v. Belgický stát

(Věc C-350/11)

(2011/C 282/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Argenta Spaarbank NV

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

Brání článek 43 ES vnitrostátní daňové právní úpravě, která stanoví, že společnost, která má v Belgii neomezenou daňovou povinnost, nemůže pro účely stanovení svého zdanitelného zisku provést odpočet za rizikový kapitál ve výši kladného rozdílu mezi čistou účetní hodnotou aktiv provozoven, které tato společnost umístila v jiném členském státě Evropské unie na jedné straně a veškerými pasivy, která jsou přičitatelná těmto provozovnám, na straně druhé, přestože je k takovému odpočtu oprávněna tehdy, když lze uvedený kladný rozdíl přičíst stále provozovně umístěné v Belgii?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) dne 4. července 2011 — K. G. H. Belgium NV v. Belgický stát

(Věc C-351/11)

(2011/C 282/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: K. G. H. Belgium NV

Žalovaný: Belgický stát

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 217 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307) vykládat v tom smyslu, že se členské státy při stanovení podrobných pravidel pro účtování částek cel mohou omezit na to, že do svých vnitrostátních právních předpisů přijmou ustanovení, ve kterých je pouze stanoveno, že

— se ve smyslu těchto vnitrostátních právních předpisů „zaúčtováním“ rozumí „zapsání odváděné dávky odpovídající celnímu dluhu do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů“ — v projednávané věci čl. 1 bod 6 obecného zákona o clech a odváděných dávkách koordinovaný královským nařízením ze dne 18. června 1977 (Belgisch Staatsblad ze dne 21. září 1977, s. 11425), potvrzený zákonem o clech a odváděných dávkách ze dne 6. července 1978 (Belgisch Staatsblad ze dne 12. srpna 1978, s. 9013) a ke dni 1. ledna 1994 nahrazený článkem 1 bodem 4 zákona o změně a doplnění obecného zákona o clech a odváděných dávkách (Belgisch Staatsblad ze dne 30. prosince 1993, s. 29031),

a

— předpisy o zaúčtování a podmínky pro zaplacení odváděných dávek při existenci daňového dluhu jsou stanoveny v nařízeních Evropských společenství — v

projednávané věci článek 3 obecného zákona o clech a odváděných dávkách koordinovaný královským nařízením ze dne 18. června 1977 (Belgisch Staatsblad ze dne 21. září 1977, s. 11425), potvrzený zákonem o clech a odváděných dávkách ze dne 6. července 1978 (Belgisch Staatsblad ze dne 12. srpna 1978, s. 9013) a ke dni 1. ledna 1990 nahrazený článkem 72 zákona ze dne 22. prosince 1989, kterým se stanoví daňová právní úprava (Belgisch Staatsblad ze dne 29. prosince 1989, s. 21141),

nebo mají členské státy k provedení čl. 217 odst. 2 celního kodexu do svých vnitrostátních právních předpisů povinnost stanovit, jakým způsobem v praxi probíhá zaúčtování částek cel ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu, tak aby dlužník mohl ověřit, zda bylo toto zúčtování celními orgány skutečně provedeno?

2) Je třeba čl. 217 odst. 2 vykládat v tom smyslu, že pokud vnitrostátní právní předpisy pouze stanoví, že

— se ve smyslu těchto vnitrostátních právních předpisů „zaúčtováním“ rozumí „zapsání odváděné dávky odpovídající celnímu dluhu do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů“ — v projednávané věci čl. 1 bod 6 obecného zákona o clech a odváděných dávkách koordinovaný královským nařízením ze dne 18. června 1977 (Belgisch Staatsblad ze dne 21. září 1977, s. 11425), potvrzený zákonem o clech a odváděných dávkách ze dne 6. července 1978 (Belgisch Staatsblad ze dne 12. srpna 1978, s. 9013) a ke dni 1. ledna 1994 nahrazený článkem 1 bodem 4 zákona o změně a doplnění obecného zákona o clech a odváděných dávkách (Belgisch Staatsblad ze dne 30. prosince 1993, s. 29031),

a

— předpisy o zaúčtování a podmínky pro zaplacení odváděných dávek při existenci daňového dluhu jsou stanoveny v nařízeních Evropských společenství — v projednávané věci článek 3 obecného zákona o clech a odváděných dávkách koordinovaný královským nařízením ze dne 18. června 1977 (Belgisch Staatsblad ze dne 21. září 1977, s. 11425), potvrzený zákonem o clech a odváděných dávkách ze dne 6. července 1978 (Belgisch Staatsblad ze dne 12. srpna 1978, s. 9013) a ke dni 1. ledna 1990 nahrazený článkem 72 zákona ze dne 22. prosince 1989, kterým se stanoví daňová právní úprava (Belgisch Staatsblad ze dne 29. prosince 1989, s. 21141),

celní úřady mohou tvrdit, že jimi provedené zanesení odváděné dávky do formuláře 1552 B nebo do databáze dluhů PLDA (elektronická databáze celních dluhů), jakož i jakýkoli jiný jimi provedené zapsání nebo zanesení odváděné dávky na jiný rovnocenný nosič údajů je třeba považovat za zaúčtování částek cel ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu?

3) Musí být v případě, že zanesení odváděné dávky do formuláře 1552 B provedené celními úřady je třeba považovat za zaúčtování částek cel ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu, článek 217 celního kodexu vykládán v tom smyslu, že pouze zanesení přesné částky odváděné dávky, která vyplývá z celního dluhu na formuláři 1552 B, je třeba považovat za zaúčtování částek cel ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu?

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. července 2011 Mauricem Emramem proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 10. května 2011 ve věci T-187/10, Emram v. OHIM

(Věc C-354/11 P)

(2011/C 282/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Maurice Emram (zástupce: M. Benaví, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Guccio Gucci Spa

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek žádá Soudní dvůr, aby:

— zrušil rozsudek Tribunálu v plném rozsahu, jelikož zamítl žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 11. února 2010,

— zrušil rozhodnutí odvolacího senátu na základě článku 61 statutu Soudního dvora,

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení vynaložených před Tribunálem a Soudním dvorem a společnosti Gucci náhradu nákladů řízení před OHIM a Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) uplatňuje porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾, jakož i porušení článku 17 nařízení Rady č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství⁽²⁾.

V tomto ohledu navrhovatel zprv uvádí, že Tribunál dospěl k závěru, že existuje nebezpečí záměny, aniž zohlednil veškeré relevantní skutečnosti daného případu, zejména neuznání starších ochranných známek na trhu, rozlišovací způsobilost starších ochranných známek, skutečný výskyt jiných výrobků téhož druhu na trhu s různým označením „G“ a míru důležitosti, kterou určená veřejnost připisuje tomuto druhu označení pro účely identifikace obchodní značky. Navrhovatel navíc tvrdí, že Tribunál dospěl k nesprávnému posouzení ohledně podobnosti kolidujících známek vyplývajícím zejména ze zkrácení skutkového stavu, nesprávného posouzení rozlišovací způsobilosti a dominantní povahy starších ochranných známek, jakož i nesprávného posouzení povahy dotčených výrobků.

Navrhovatel zadruhé uplatňuje to, že Tribunál nesprávně aplikoval judikaturu, jelikož v rozporu s článkem 17 výše uvedeného nařízení 207/2009 nezohlednil předchozí vnitrostátní rozhodnutí.

Navrhovatel konečně tvrdí, že Tribunál porušil zásadu rovného zacházení, jelikož podobnost označení posoudil pouze částečně tím, že nezohlednil slovní obsah přihlašované ochranné známky a označení porovnával na základě příliš širokých kritérií.

(¹) Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1, Zvl. vyd. 17/01, s. 146.

(²) Úř. věst. L 78, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 6. července 2011 — G. Brouwer v. Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Věc C-355/11)

(2011/C 282/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobce: G. Brouwer

Žalovaný: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Předběžné otázky

1) Je třeba vykládat směrnici 91/629/EHS (¹) v tom smyslu, že z ní vyplývající požadavky na hospodaření ve smyslu článku 4 nařízení (ES) č. 1782/2003 (²) se vztahují i na telata, která chová vlastník zemědělského podniku v rámci chovu za účelem produkce mléka?

2) V případě záporné odpovědi na tuto otázku, umožňuje poté okolnost, že tato směrnice byla v určitém členském státě provedena právními předpisy, jimiž jsou uvedené požadavky na chov takových telat nicméně vztaženy, považovat nedodržení těchto požadavků v tomto členském státě za nutný důvod ke snížení nebo vyloučení podle článku 6 nařízení č. 1782/2003?

(¹) Směrnice Rady ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu telat (Úř. věst. L 340, 11.12.1991, s. 28; Zvl. vyd. 03/12, s. 144).

(²) Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269).

Žaloba podaná dne 8. července 2011 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-360/11)

(2011/C 282/15)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: L. Lozano Palacios, zmocněnec)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království, tím, že uplatňuje sníženou sazbu DPH na:

— léčivé látky, které lze obvykle používat při výrobě léčivých přípravků a které jsou k tomu vhodné, podle čl. 91.Uno.1. 5° a Dos.1.3^o španělského zákona o DPH;

— zdravotní výrobky, materiál, vybavení a zařízení, které, posuzováno objektivně, lze použít pouze k prevenci, diagnóze, léčbě, zmírnění nebo vyléčení nemocí a neduhů lidí nebo zvířat, ale které nejsou „obvykle určeny k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků, pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených“, podle čl. 91.Uno.1. 6° druhého pododstavce španělského zákona o DPH;

— zařízení a pomůcky, které jsou hlavně a především určeny k vyrovnání tělesného postižení zvířat, podle čl. 91.Uno.1. 6° prvního pododstavce španělského zákona o DPH;

— zařízení a pomůcky, které jsou hlavně a především určeny k vyrovnání zdravotního postižení, ale které nejsou určeny pro výlučnou osobní potřebu „zdravotně postižených“, v obvyklém pojetí tohoto výrazu, tedy ve smyslu odlišném a omezenějším než výraz „nemocný“, podle čl. 91.Uno.1. 6° prvního pododstavce španělského zákona o DPH,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 98 ve spojení s přílohou III směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že režim snížených sazeb stanovený v čl. 91.Uno.1.5° a 6°, stejně jako v čl. 91.Dos.1.3° španělského zákona o DPH jde nad rámec toho, co dovoluje směrnice o DPH, jelikož překračuje možnosti, které členským státům poskytují kategoriím 3 a 4 přílohy III uvedené směrnice. Výklad španělských orgánů odporuje znění a systematické směrnice a je v rozporu s judikaturou, podle níž výjimky z obecných pravidel společného systému DPH musí být vykládány restriktivně.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Reichtbank Haarlem (Nizozemsko) dne 8. července 2011 — Hewlett-Packard Europe BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Věc C-361/11)

(2011/C 282/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Reichtbank Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hewlett-Packard Europe BV

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Předběžné otázky

1) Vycházejíc ze svých úvah týkajících se rychlosti tisku a kopírování žádá Reichtbank Soudní dvůr o pokyny k zodpovězení následující otázky: Jaký význam přísluší okolnosti, že rychlost tisku a kopírování závisí na jedné a té samé tiskové

jednotce a rychlost těchto funkcí je rozdílná pouze proto, že ke kopírování se musí nejprve použít funkce skenování předtím, než lze tisknout?

2) Vycházejíc z příslušných úvah žádá Reichtbank Soudní dvůr o vyjasnění, zda jeho pokyny uvedené ve spojených věcech C-362/07 a C-363/07 k počtu zásobníků papíru a k existenci podavače papíru je nutno vykládat v tom smyslu, že existence vícero zásobníků papíru a podavače papíru jsou objektivními znaky, jež jsou opěrným bodem pro to, že se jedná spíše o kopírku, než o tiskárnu?

3) Vycházejíc ze svých úvah týkajících se posouzení otázky, co je podstatným znakem sporných přístrojů, a s přihlédnutím ke kritériím, která k tomu v souvislosti s přístroji stejného druhu, jako jsou přístroje, o které se jedná v projednávané věci, stanovil Cour d'appel de Paris v rozsudku ze dne 20. května 2010, žádá Reichtbank Soudní dvůr o bližší pokyny k následující otázce: Je nutno hodnotu a hmotnost centrální tiskové jednotky (tiskového zařízení) přičítat funkci tisku nebo funkci kopírování a je nutno hodnotu a hmotnost skeneru zcela, vůbec či částečně přičítat funkci kopírování?

4) Je — vycházejíc z úvah Reichtbank — celní sazba ve výši 6 % podle kódu KN 8443 31 91 na základě nařízení č. 1031/2008 ⁽¹⁾ platná, jestliže se jedná o MFP, které bylo podle pokynů Soudního dvora ve spojených věcech C-362/07 a C-363/07 nutno zařadit do kódu KN 8471 60 20, pokud byly dovezeny před 1. lednem 2007?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 291, 31.10.2008, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugalsko) dne 8. července 2011 — Serafim Gomes Oliveira v. Lusitânia — Companhia de Seguros, S.A

(Věc C-362/11)

(2011/C 282/17)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira

Účastníci původního řízení

Žalobce: Serafim Gomes Oliveira

Žalovaná: Lusitânia — Companhia de Seguros, S.A

Předběžné otázky

Je ustanovení vnitrostátního práva, podle něž se sníží náhrada škody v závislosti na příslušném zavinění účastníků nehody, k níž došlo v listopadu 2006 mezi jízdním kolem a osobním vozidlem pojištěným v rámci povinného pojištění, i když je zavinění cyklisty nižší než 20 %, v souladu s právem Společenství?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugalsko) dne 8. července 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos v. TAP Portugal

(Věc C-365/11)

(2011/C 282/18)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa

Účastníci původního řízení

Žalobci: João Nuno Esteves Coelho dos Santos

Žalovaná: TAP Portugal

Předběžné otázky

Musí být články 5, 6 a 7 nařízení č. 261/2004⁽¹⁾, které vyložil Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 19. listopadu 2009, Sturgeon a další (spojené věci C-402/07 a C-432/07, Sb. rozh. s. I-10923)⁽²⁾ v tom smyslu, že pro účely uplatnění nároku na náhradu škody lze na cestující zpožděných letů nahlížet stejně jako na cestující zrušených letů, jestliže z důvodu zpoždění letu utrpí ztrátu času tří nebo více hodin, vykládány stejným způsobem v případě letu, který začal ve stanoveném čase v místě odletu a byl zpožděn o tři hodiny a padesát pět minut na letišti, na kterém mělo letadlo mezipřistání z důvodu, že letecká společnost se rozhodla z operativních důvodů změnit letadlo a náhradní letadlo, které mělo poruchu ještě před mezipřistáním, muselo být podrobeno technickému zákroku, což vedlo k tomu, že let byl v místě určení zpožděn o tři hodiny padesát pět minut?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

⁽²⁾ Úř. věst. C 24, 30.1.2010, s. 4.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 11. července 2011 — Déborah Prete v. Office national de l'emploi

(Věc C-367/11)

(2011/C 282/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Déborah Prete

Žalovaný: Office national de l'emploi

Předběžné otázky

- 1) Brání články 12, 17, 18 a v případě potřeby i článek 39 Smlouvy o založení Evropského společenství v konsolidovaném znění z Amsterdamu ze dne 2. října 1997 takové vnitrostátní právní úpravě, která jako čl. 36 odst. 1 bod 2 písm. j) belgické královské vyhlášky ze dne 25. listopadu 1991 o úpravě nezaměstnanosti stanoví, že mladá osoba s občanstvím Evropské unie, která nemá postavení pracovníka ve smyslu článku 39 Smlouvy a která ukončila středoškolská studia v Evropské unii, nikoliv však ve vzdělávacím zařízení řízeném, podporovaném nebo uznaném některým z belgických společenství, a která získala buď oprávnění vydané některým z těchto společenství, které je rovnocenné osvědčení vydanému příslušnou komisí některého z těchto společenství pro studium v belgických vzdělávacích zařízeních, nebo oprávnění umožňující přístup k vysokoškolskému studiu, má nárok na čekací příspěvky pouze pod podmínkou, že tato mladá osoba předtím studovala šest let ve vzdělávacím zařízení řízeném, uznaném nebo podporovaném některým z belgických společenství, za předpokladu, že je tato podmínka výlučná a absolutní?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, lze se domnívat, že okolnosti, že mladá osoba uvedená v první otázce, která nestudovala šest let v belgickém vzdělávacím zařízení, pobývá v Belgii se svým belgickým manželem a je zaregistrována u belgického úřadu práce jako uchazečka o zaměstnání, představují prvky, které mají být zohledněny pro účely posuzování spojení mezi touto mladou osobou a belgickým trhem práce, s ohledem na články 12, 17, 18 a v případě potřeby i článek 39 Smlouvy? Do jaké míry je na místě zohledňovat délku pobytu, dobu trvání manželství či dobu, po jakou je tato osoba registrována jako uchazečka o zaměstnání?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itálie) dne 11. července 2011 — trestní řízení proti Raffaele Arrichiellovi

(Věc C-368/11)

(2011/C 282/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Účastník původního trestního řízení

Raffaele Arrichiello

Předběžné otázky

Jaký je výklad článků 43 a 49 Smlouvy o založení Evropské unie vzhledem ke svobodě usazování a volnému pohybu služeb v oblasti sázek na sportovní události, aby bylo možno určit, zda uvedená ustanovení této smlouvy povolují použití vnitrostátní právní úpravy, která stanoví monopolní postavení státu a systém koncesí a povolení, jenž v rámci určeného počtu koncesí stanoví: a) existenci všeobecné ochrany držitelů koncesí vydaných v předchozím období na základě postupu, který neoprávněně vyloučil část subjektů; b) existenci předpisů skutečně zaručujících zachování obchodních pozic získaných na základě postupu, který neoprávněně vyloučil část subjektů (jako například zákaz pro nové koncesionáře umísťovat svá sázková okénka do určité vzdálenosti od již existujících okének); c) případy zániku koncesí a propadnutí vysokých kaucí, kam zahrnuje případ, kdy koncesionář přímo či nepřímo provozuje přeshraniční herní činnosti obdobné těm, které jsou předmětem koncese?

Žaloba podaná dne 12. července 2011 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-369/11)

(2011/C 282/21)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 6 odst. 3 a přílohou II směrnice 91/440/EHS⁽¹⁾ ve znění změn, s

čl. 4 odst. 2 a čl. 14 odst. 2 směrnice 2001/14/ES⁽²⁾ a s čl. 4 odst. 1 a čl. 30 odst. 3 směrnice 2001/14/ES, jakož i čl. 30 odst. 1 směrnice 2001/14/ES, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto ustanovení.

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Výtky, které Komise vznáší vůči Italské republice, se týkají nezávislosti orgánu, který vykonává podstatné úkoly v oblasti přístupu k infrastruktuře, zpoplatnění přístupu k infrastruktuře, jakož i pravomoci a autonomii orgánu regulace železničního sektoru.

Zprvée právní úprava, podle které podstatné úkoly v oblasti přístupu k infrastruktuře vykonává provozovatel infrastruktury, nenabízí žádné dostatečné záruky, že je tento provozovatel nezávislý na holdingu skupiny, ke které patří a která zahrnuje i železniční podnik s vedoucím postavením na trhu.

Protože poplatky za přístup k železniční síti stanoví Ministerstvo dopravy, zatímco provozovatel infrastruktury může v této oblasti jen formulovat návrh a má výlučně úkoly operativní povahy spočívající ve stanovení poplatků skutečně dlužných jednotlivými železničními podniky, je provozovatel zbaven podstatného nástroje vedení, což je v rozporu s požadavkem nezávislosti vedení podniku.

Konečně není zajištěna úplná a nezbytná nezávislost regulačního orgánu na všech železničních podnicích, protože se personál regulačního orgánu skládá z úředníku Ministerstva dopravy a toto ministerstvo má dále rozhodující vliv na holding skupiny, která zahrnuje vedoucí italský železniční podnik, a tedy i na tento podnik.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/01, s. 341.

⁽²⁾ Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Gent (Belgie) dne 13. července 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV v. Belgický stát

(Věc C-371/11)

(2011/C 282/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Gent

Účastníci původního řízení

Žalobce: Punch Graphix Prepress Belgium NV

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

Mohou vnitrostátní daňové orgány vyloučit použití čl. 4 odst. 1 směrnice Rady ze dne 23. července 1990 (90/435/EWG) o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států na základě ustanovení obsaženého v tomto článku, podle kterého uvedený článek neplatí pro likvidaci dceřiné společnosti, tím, že se odvolají na vnitrostátní právní předpis (v projednávané věci článek 210 WIB'92), který staví fúzi sloučením, při které se likvidace dceřiné společnosti fakticky neuskutečňuje, naroveň s fúzí, při které se taková likvidace dceřiné společnosti uskutečňuje?

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. července 2011 proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 24. května 2011 ve věci T-489/08, Power-One Italy SpA v. Evropská komise

(Věc C-372/11 P)

(2011/C 282/23)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Power-One Italy SpA (zástupci: A. Giussani a R. Giuffrida, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit usnesení Tribunálu (šestého senátu) ze dne 24. května 2011 ve věci T-489/08 a v důsledku toho:

— rozhodnout, že Evropská komise porušila čl. 10 odst. 2 nařízení 1655/2000⁽¹⁾, článek 14 Standardních předpisů⁽²⁾ a obecnou právní zásadu ochrany legitimního očekávání;

— rozhodnout v rozsahu, v němž to umožňuje stav řízení, že existuje příčinná souvislost mezi jednáním Komise a škodou, která vznikla a nadále vzniká Power-One a v důsledku toho nařídít Evropské Unii, aby na základě článku 268 SFEU (dříve článku 235 ES) nahradila Power-One veškerou utrpěnou škodu v rozsahu 2 876 188,99 eur nebo ve výši nákladů, které jí vznikly v souvislosti s projektem PNEUMA, jak jsou prokázány v dokumentech připojených ke kasačnímu opravnému prostředku, kterými už Komise v každém případě disponuje a které již byly uvedeny v řízení před Tribunálem;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka zaprvé tvrdí, že byla porušena základní právní zásada ochrany legitimního očekávání a že odůvodnění týkající se údajného zneužití řízení bylo nedostatečné a protičeilo si.

Tribunál v bodě 47 napadeného usnesení rozhodl, že navrhovatelka mohla mít větší výhodu ze zrušení rozhodnutí Komise než vrácené částky, a sice ve formě získání celé finanční podpory poskytnuté na dotčený projekt a že „je možné vycházet z toho, že zaplacení těchto částek jako náhrady škody má úzkou souvislost se zrušením dotčeného rozhodnutí“, čímž se odůvodňuje výtka zneužití řízení. Tribunál proto svévolně oddělil žalobu navrhovatelky od podstatné jednoty aktů, do které spadalo jednání, které způsobilo škodu, jakož i škodné události, kterou představují všechny vzniklé náklady. Tribunál tak vyhověl námitce Komise, aniž by došlo k přiměřenému odůvodnění.

Druhý žalobní důvod vychází z porušení obecné právní zásady ochrany legitimního očekávání, z nesprávného uplatnění pravidel v oblasti důkazního břemene a získávání důkazů a z nedostatečného a rozporného odůvodnění, pokud jde o zbytkovou škodu.

Bod 55 rozhodnutí Tribunálu stanoví, že „žaloba neuvádí povahu a rozsah zbytkové škody, kterou měla žalobkyně utrpět“, a že „žaloba vůbec neuvádí důvody, ze kterých žalobkyně vyvozuje, že zbytková škoda je přičitatelná tomu, že Komise ukončila financování sporného projektu“. V tomto ohledu je třeba uvést, že škoda, která vznikla společnosti žalobkyně, se musí považovat za zjevnou, jelikož dotčené financování bylo určeno na přesnou úlohu, která je identifikovatelná v realizovaném projektu a jeho zrušení může vést jen ke vzniku nákladů, které by žalobkyně nenesla za nepřítomnosti této podpory; přitom tyto argumenty, již uvedené ve vyjádřeních týkajících se námítky nepřijatelnosti vznesené Komisí (vyjádření, ke kterým byla dále přiložena účetní závěrka společnosti žalobkyně), Tribunál nepřezkoumal a omezil se na kritiku údajných nedostatků tvrzení týkajících se utrpěné škody.

Nakonec se navrhovatelka dovolává porušení obecné zásady legitimního očekávání, nesprávného uplatnění pravidel v oblasti důkazního břemene a získávání důkazů, jakož i nezohlednění skutečností rozhodujících pro výsledek sporu, pokud jde o příčinnou souvislost.

V bodě 57 napadeného usnesení Tribunál v souvislosti s tvrzeními týkajícími se příčinné souvislosti uvedl, že navrhovatelka „neposkytla žádný údaj o vlivu dotčeného jednání Komise na skutečnost, že žalobkyně nesla náklady sporného projektu přesahující maximální částku, ke které se Komise zavázala“. Podle navrhovatelky je jasné, že se Tribunál v projednávaném případě dopustil zjevně nesprávného posouzení skutkových

okolností vyplývajících ze spisu, kterým v tomto řízení disponoval. V podstatě Tribunál zkreslil předložené důkazy tím, že popřel existenci jasné příčinné souvislosti mezi jednáním Komise a škodou, která vznikla navrhovatelce. Tímto způsobem Tribunál v rámci odůvodnění svého rozhodnutí nezohlednil okolnosti již uvedené v žalobě v prvním stupni, jakož i v následně předložených vyjádřeních. Z tvrzení navrhovatelky totiž zejména vyplývá, že údajné pochybení, které spočívalo v opoždění s předložením doplňujících dokumentů, mělo vedlejší, a nikoliv hlavní povahu ve vztahu k projektu, který byl v plném rozsahu uskutečněn.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1655/2000 ze dne 17. července 2000 o finančním nástroji pro životní prostředí (LIFE) (Úř. věst. L 192, s. 1).

(²) Standardní správní předpisy tvořící přílohu Grant Agreement.

Žaloba podaná dne 13. července 2011 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-374/11)

(2011/C 282/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. White, I. Hadjiyiannis, A. Marghelis, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit, že Irsko tím, že nepřijalo nezbytná opatření k dosažení souladu s rozsudkem vydaným Soudním dvorem ve věci C-188/08, Komise v. Irsko, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 260 SFEU;
- uložit Irsku povinnost zaplatit Komisi paušální částku ve výši rovnající se násobku částky 4 771,20 eur a počtu dní ode dne vyhlášení rozsudku ve věci C-188/08 do dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci (nebo do dne, kdy Irsko dosáhne v celém rozsahu souladu s rozsudkem ve věci C-188/08, pokud by k tomu mělo dojít ještě v průběhu tohoto řízení)
- uložit Irsku povinnost zaplatit Komisi denní penále ve výši 26 173,44 eur ode dne, kdy bude vyhlášen rozsudek v projednávané věci do dne, kdy Irsko dosáhne souladu s rozsudkem ve věci C-188/08; a
- uložit Irsku náhradu nákladů řízení o této žalobě.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Od vyhlášení rozsudku Soudního dvora ve věci C-188/08 uplynulo již více než jeden a půl roku. Komise se domnívá, že Irsko mělo dostatek času na to, aby dosáhlo souladu s příslušným rozsudkem Soudního dvora. Poukazuje mimo jiné na to, že Irsko oznámilo, že zamýšlí vydat nezbytné právní předpisy do konce roku 2010. Tohoto cíle však nebylo dosaženo a nezdá se, že by Irsko brzy mělo v celém rozsahu dosáhnout souladu s příslušným rozsudkem. V důsledku toho se Komise domnívá, že Irsko nesplnilo povinnost, která pro ně vyplývá z čl. 260 odst. 1 SFEU.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 15. července 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA v. Belgický stát

(Věc C-375/11)

(2011/C 282/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA

Žalovaný: Belgický stát

Předběžné otázky

- 1) Umožňují články 3, 12 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (¹), v současné platném znění, členským státům, aby operátorům, kteří jsou držiteli individuálních práv na užívání frekvencí mobilních sítí na dobu patnácti let v rámci oprávnění k zavedení a zajišťování mobilní sítě na svém území, udělených podle režimu staršího právního rámce, ukládaly jednorázový poplatek za obnovení jejich individuálních práv na užívání frekvencí, jehož výše, závisující na počtu frekvencí a na počtu měsíců, jichž se práva na užívání týkají, se stanoví na základě bývalého jednotného koncesního poplatku, vázaného na vydání výše uvedených oprávnění, přičemž tento jednorázový poplatek doplňuje roční poplatek za poskytnutí frekvencí, který má pokrýt zejména náklady na poskytnutí frekvencí a částečně přitom odrážet hodnotu těchto frekvencí, s tím, že cílem obou těchto poplatků je podpořit optimální využití frekvencí, a dále poplatek, který má pokrýt administrativní náklady spojené s povoleními?
- 2) Umožňují články 3, 12 a 13 též autorizační směrnice členským státům, aby operátorům, kteří si přejí získat nová práva na užívání mobilních frekvencí, ukládaly jednorázový

poplatek, jehož výše se určuje formou dražby v okamžiku přidělování frekvencí, s cílem tyto frekvence zhodnotit, přičemž tento jednorázový poplatek doplňuje roční poplatek za poskytnutí frekvencí, který má pokrýt zejména náklady na poskytnutí frekvencí a částečně přitom odrážet hodnotu těchto frekvencí, s tím, že cílem obou těchto poplatků je podpořit optimální využití frekvencí, a dále roční poplatek, který má pokrýt administrativní náklady spojené s povoleními k zavádění a zajišťování mobilních sítí, udělenými podle režimu staršího právního rámce?

- 3) Umožňuje čl. 14 odst. 2 též autorizační směrnice členským státům, aby operátorům mobilních sítí ukládaly pro další období, na která mají být obnovena jejich individuální práva na užívání mobilních frekvencí, která již někteří z těchto operátorů získali, avšak před začátkem tohoto dalšího období, jednorázový poplatek za obnovení práv na užívání frekvencí, která budou mít na počátku tohoto dalšího období, a to s cílem umožnit optimální využití frekvencí prostřednictvím jejich zhodnocení, přičemž tento jednorázový poplatek doplňuje roční poplatek za poskytnutí frekvencí, který má pokrýt zejména náklady na poskytnutí frekvencí a částečně přitom odrážet hodnotu těchto frekvencí, s tím, že cílem obou těchto poplatků je podpořit optimální využití frekvencí, a dále roční poplatek, který má pokrýt administrativní náklady spojené s povoleními k zavádění a zajišťování mobilních sítí, udělenými podle režimu staršího právního rámce?
- 4) Umožňuje čl. 14 odst. 1 též autorizační směrnice členským státům, aby jako další podmínku pro udělení a obnovení práv na užívání frekvencí stanovily úhradu jednorázového poplatku, jehož výše není omezena a určuje se formou dražby, přičemž tento jednorázový poplatek doplňuje roční poplatek za poskytnutí frekvencí, který má pokrýt zejména náklady na poskytnutí frekvencí a částečně přitom odrážet hodnotu těchto frekvencí, s tím, že cílem obou těchto poplatků je podpořit optimální využití frekvencí, a dále roční poplatek, který má pokrýt administrativní náklady spojené s povoleními k zavádění a zajišťování mobilních sítí, udělenými podle režimu staršího právního rámce?

(¹) Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel (Belgie) dne 19. července 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd. v. Belgický stát, další účastnice řízení: Syral Belgium NV

(Věc C-384/11)

(2011/C 282/26)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobce: Tate & Lyle Investments Ltd.

Žalovaný: Belgický stát

Další účastnice řízení: Syral Belgium NV

Předběžná otázka

Brání článek 63 SFEU (dříve článek 56 Smlouvy o ES) právní úpravě členského státu, podle které tuzemská podílová společnost, která vlastní na jiné tuzemské společnosti podíl ve výši méně než 10 % kapitálu, avšak s pořizovací hodnotou minimálně 1,2 milionů Euro, podléhá srážkové dani ve výši 10 %, přičemž se ale tato srážková daň započítává na v Belgii dlužnou korporační daň a případný rozdíl se vrací, a popřípadě se současně může požadovat použití daňové úpravy („definitivně zdaněné příjmy“), která umožňuje snížit daňový základ dodatečně o náklady spojené s podílem, zatímco pro společnosti se sídlem v jiném členském státě Evropské unie, které přijímají takové dividendy nebo výplaty považované za dividendy z téhož podílu na tuzemské společnosti představuje zadržovaná srážková daň (srážková daň z majetku) ve výši 10 % konečnou daň, kterou nelze vrátit a nelze snížit s odvoláním se na výše citovanou daňovou úpravu („definitivně zdaněné příjmy“)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 25. července 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-392/11)

(2011/C 282/27)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Field Fisher Waterhouse LLP

Žalovaný: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Předběžné otázky

- 1) Základní otázka v projednávané věci zní, zda je třeba služby poskytované pronajímatelem na základě nájmní smlouvy uzavřené s nájemci (dále jen „služby“) považovat za součást jediného plnění osvobozeného od daně spočívajícího v nájmu nemovitosti, buď proto, že takové služby objektivně tvoří společně s nájmem jediné nerozdělitelné hospodářské plnění, nebo proto, že představují „vedlejší plnění“ ve vztahu k takovému nájmu, jenž představuje plnění hlavní (dále jen „hlavní plnění“). Jaký význam má pro odpověď na uvedenou otázku ve světle rozsudku Soudního dvora Tellmer (rozsudek ze dne 11. června 2009, C-572/07, Sb. rozh. s. I-4983) skutečnost, že dotčené služby by mohly být (avšak ve skutečnosti nejsou) poskytovány jinými osobami odlišnými od pronajímatele, i když za skutkových okolností projednávané věci neměli nájemci jinou možnost, než takové služby pořizovat od pronajímatele?

- 2) Má z hlediska určení existence jediného plnění význam skutečnost, že v případě nesplnění povinnosti nájemce zaplatit poplatek za služby by byl pronajímatel oprávněn nejen odmítnout poskytnutí služeb, ale rovněž ukončit nájemní smlouvu s nájemcem?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku ohledně významu možnosti poskytování služeb třetími osobami přímo nájemci, jedná se pouze o podpůrný faktor pro určení, zda takové služby představují buď jediné nerozdělitelné hospodářské plnění, jehož rozdělení by bylo umělé, nebo vedlejší plnění ve vztahu k plnění hlavnímu, nebo se jedná o faktor rozhodující? Jedná-li se pouze o podpůrný faktor nebo nemá-li tato skutečnost vůbec význam, jaké jiné faktory mají význam pro určení, zda dotčené služby představují vedlejší plnění? Jaký má zejména význam, zda jsou služby poskytovány v prostorách, které jsou předmětem nájmu, nebo v souvislosti s nimi anebo v jiných částech budovy?
- 4) Má-li význam možnost poskytování služeb třetími osobami, má konkrétněji význam, zda by služby mohly být z právního hlediska poskytovány třetími osobami, i kdyby to v praxi bylo obtížné zajistit nebo sjednat s pronajímatelem, nebo je relevantní praktická možnost nebo běžný postup při zajišťování takových služeb?
- 5) Služby dotčené v projednávané věci představují celou škálu služeb poskytovaných za úhradu jediného poplatku za služby. V případě, že některé z takových služeb (např. úklid společných prostor, poskytování bezpečnostních služeb) nejsou součástí jediného nerozdělitelného hospodářského plnění nebo je třeba je považovat za vedlejší plnění ve vztahu k plnění hlavnímu, avšak jiné služby součástí takového plnění jsou, je správné rozdělit celkovou úplatu mezi různé služby a určit tak podíl úplaty podléhající zdanění a podíl úplaty, který zdanění nepodléhá? Podpůrně, bylo by namísto považovat všechny takové služby za navzájem natolik těsně spojené, že představují „jediné nerozdělitelné hospodářské plnění, jehož rozdělení by bylo umělé“ a jež je samo o sobě jediným plněním odlišným od nájmu nemovitosti?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 25. července 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas v. Antonella Bertazzi a další

(Věc C-393/11)

(2011/C 282/28)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Žalovaní: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Předběžné otázky

- 1) Je čl. 75 odst. 2 nařízení s mocí zákona č.112/08, který vůbec neuznává počet odpracovaných let na základě smluv na dobu určitou uzavřených s nezávislými orgány veřejné správy v případech, kdy dotčení pracovníci jsou jmenováni výjimečně — odchýlně od zásady uvedené v čl. 36 odst. 5 legislativního nařízení č. 165/01 — na základě „výběrových testů“, které nejsou srovnatelné s veřejnými výběrovými řízeními na základě běžných testů (jejichž účelem je optimální přidělení funkcí úspěšným uchazečům), ale kteří jsou přesto způsobilí ke jmenování za výjimečných okolností, což by mělo být považováno za nový platný pracovní poměr „*ex nunc*“, který je v případě, že jsou k tomu dány objektivní důvody, v souladu s ustanovením 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES, (podle kterého pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria „počtu odpracovaných let“ týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody)?
- 2) Nebo je v rozporu se směrnicí 1999/70/ES — což má nutně za následek odmítnutí uplatnění výše uvedeného vnitrostátního ustanovení — nezohlednit nejen počet odpracovaných let, ale též kariérní postup, kterého bylo dosaženo ke dni jmenování, v plném rozsahu nebo ve vztahu k části přesahující buď počet odpracovaných let požadovaný pro připuštění k výše uvedeným výběrovým testům, nebo jakákoli ochranná opatření, která je vnitrostátní zákonodárce oprávněn přijmout za účelem ochrany v přiměřených mezích postavení úspěšných uchazečů výběrového řízení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) dne 27. července 2011 — Trestní řízení proti Ciprian Vasile Raduovi

(Věc C-396/11)

(2011/C 282/29)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Constanța

Obžalovaný v původního řízení

Ciprian Vasile Radu

Předběžné otázky

- 1) Jsou ustanovení čl. 5 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i článku 6 ve spojení s články 48 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, rovněž s odkazem na čl. 5 odst. 3 a 4 a čl. 6 odst. 2 a 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, normami primárního práva Společenství obsaženými v zakládajících smlouvách?
- 2) Představuje postup příslušného justičního orgánu státu vykonávajícího evropský zatýkácí rozkaz, které spočívá v omezení svobody a nuceném předání osoby, na kterou byl vydán evropský zatýkácí rozkaz (osoba, jejíž zatčení a předání je požadováno) bez jejího souhlasu, zásah státu vykonávajícího zatýkácí rozkaz do práva na osobní svobodu osoby, jejíž zatčení a předání je požadováno, zakotveného v právu Evropské unie na základě článku 6 SEU ve spojení s čl. 5 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a na základě článku 6, ve spojení s články 48 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, rovněž s odkazem na čl. 5 odst. 3 a 4 a čl. 6 odst. 2 a 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod?
- 3) Musí zásah státu vykonávajícího evropský zatýkácí rozkaz do práv a záruk stanovených čl. 5 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a článkem 6 ve spojení s články 48 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, rovněž s odkazem na čl. 5 odst. 3 a 4 a čl. 6 odst. 2 a 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, splňovat podmínku nezbytnosti v demokratické společnosti a dále podmínku proporcionality ve vztahu ke konkrétně sledovanému cíli?
- 4) Může příslušný justiční orgán státu vykonávajícího evropský zatýkácí rozkaz zamítnout žádost o předání, aniž by porušil povinnosti upravené zakládajícími smlouvami a dalšími předpisy práva Společenství z důvodu, že nejsou kumulativně splněny podmínky nezbytné podle čl. 5 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a článku 6 ve spojení s články 48 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, rovněž s odkazem na čl. 5 odst. 3 a 4 a čl. 6 odst. 2 a 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod?
- 5) Může příslušný justiční orgán státu vykonávajícího evropský zatýkácí rozkaz zamítnout žádost o předání, aniž by porušil povinnosti upravené zakládajícími smlouvami a dalšími právními předpisy Společenství z důvodu, že stát vydávající evropský zatýkácí rozkaz neprovedl rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie 2002/584/SVV nebo ho provedl neúplně či nesprávně (ve smyslu nedodržení podmínky vzájemnosti)?
- 6) Je vnitrostátní právo členského státu Evropské unie — Rumunska — a zejména hlava III zákona č. 302/2004 v rozporu s ustanoveními čl. 5 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i článku 6 ve spojení s články 48 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, rovněž s odkazem na čl. 5 odst. 3 a 4 a čl. 6 odst. 2 a 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, na které odkazuje článek 6 SEU, a bylo těmito vnitrostátními předpisy správně provedeno rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie 2002/584/SVV?

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Tecnoprocess v. Komise a Delegace Evropské unie v Maroku

(Věc T-264/09) ⁽¹⁾

(„*Žaloba pro nečinnost — Výzva konat — Nepřípustnost — Žaloba na náhradu škody — Příčinná souvislost — Újma — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ*“)

(2011/C 282/30)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tecnoprocess Srl (Řím, Itálie) (zástupce: A. Majoli, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bordes a L. Prete, zmocněnci) a Delegace Evropské unie v Maroku

Předmět

Žaloba směřující jednak k určení nečinnosti Evropské komise a delegace Evropské unie v Maroku, jednak k přiznání náhrady škody údajně utrpěné žalobkyní zejména v důsledku této nečinnosti

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako z části nepřijatelná a z části zjevně postrádající jakýkoliv právní základ.
- 2) Tecnoprocess Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 4. července 2011 — Sepracor Pharmaceuticals v. Komise

(Věc T-275/09) ⁽¹⁾

(„*Žaloba na neplatnost — Humánní léčivé přípravky — Účinná látka eszopiklon — Registrace — Neuznání povahy nové účinné látky — Akt nenapadnutelný žalobou — Nepřípustnost*“)

(2011/C 282/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: I. Dodds-Smith, solicitor, D. Anderson, QC, a J. Stratford, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně A. Sipos, poté M. Wilderspin a M. Šimerdová, zmocněnci)

Předmět

Návrh na zrušení rozhodnutí, které údajně obsahuje dopis Komise zasláný žalobkyni dne 6. května 2009, v rámci řízení o registraci Lunivia, v rozsahu, v němž se týká kvalifikace účinné látky eszopiklon

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Společnosti Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. července 2011 — Acetificio Marcello de Nigris v. Komise

(Věc T-351/09) ⁽¹⁾

(„*Žaloba na neplatnost — Zápis chráněného zeměpisného označení — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost*“)

(2011/C 282/32)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Acetificio Marcello de Nigris Srl (Afragola, Itálie) (zástupci: P. Perani a P. Pozzi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Rossi a B. Rasmussen, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Italská republika (zástupci: G. Palmieri a S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Předmět

Návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 583/2009 ze dne 3. července 2009 o zapsání názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení [Aceto Balsamico di Modena (CHZO)] (Úř. věst. L 175, s. 7)

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Není třeba rozhodnout o žádosti Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.

3) *Acetificio Marcello de Nigris Srl ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

4) *Italská republika a Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Tecnoprocess v. Komise

(Věc T-367/09) (¹)

(„Žaloba pro nečinnost — Výzva konat — Zjevná nepřipustnost — Žaloba na náhradu škody — Příčinná souvislost — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“)

(2011/C 282/33)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tecnoprocess Srl (Řím, Itálie) (zástupce: A. Majoli, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Prete a A. Bordes, zmocněnci)

Předmět

Žaloba směřující jednak k určení nečinnosti Evropské komise a delegace Evropské unie v Maroku, jednak k přiznání náhrady škody údajně utrpěné v důsledku této nečinnosti

Výrok

1) *Žaloba se zamítá jako z části nepřipustná a z části zjevně postrádající jakýkoliv právní základ.*

2) *Tecnoprocess Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Tecnoprocess v. Komise

(Věc T-403/09) (¹)

(„Žaloba na náhradu škody — Bezdůvodné obohacení — Návrh na zahájení řízení — Formální požadavky — Nepřipustnost“)

(2011/C 282/34)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tecnoprocess Srl (Řím, Itálie) (zástupce: A. Majoli, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bordes a L. Prete, zmocněnci)

Předmět

Žaloba, na jejímž základě má být určeno bezdůvodné obohacení ze strany Evropské komise a delegací Evropské unie v Maroku a Nigérii a nařízeno Komisi, aby zaplatila částku 114 069,94 eura a úroků z této částky

Výrok

1) *Žaloba se odmítá jako nepřipustná.*

2) *Společnosti Tecnoprocess Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 297, 5.12.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. června 2011 — van Arum v. Parlament

(Věc T-454/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Hodnocení — Hodnotící posudek — Hodnocení za rok 2005 — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2011/C 282/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Rinse van Arum (Winksele, Belgie) (zástupce: W. van den Muijsenbergh, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament (zástupci: J. F. de Wachter, K. Zejdová a R. Ignătescu, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 10. září 2009, van Arum v. Parlament (F-139/07, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) a směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Rinse van Arum ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropským parlamentem v tomto řízení.*

(¹) Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Al Saadi v. Komise

(Věc T-4/10) ⁽¹⁾

(„Úmrtí žalobce — Nepokračování v řízení právními nástupci — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2011/C 282/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Spojené království) (zástupci: J. Jolnes, barrister, a M. Arani, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Konstantinidis, T. Scharf a E. Paasivirta, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: R. Szostak a E. Finnegan, zmocněnci); Italská republika (zástupci: původně G. Palmieri, poté G. Albenzio, avvocati dello Stato); a Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, E. Belliard a L. Butel, zmocněnci)

Předmět

Částečné zrušení nařízení Komise (ES) č. 954/2009 ze dne 13. října 2009, kterým se po sto čtrnácté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem (Úř. věst. L 269, s. 20), v rozsahu, v něm je žalobce uveden na seznamech osob, skupin a subjektů, na které se tato ustanovení vztahují.

Výrok

- 1) Rozhodnutí ve věci samé se nevydává.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 27.2.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2011 — Goutier v. OHIM — Rauch (ARANTAX)

(Věc T-13/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2011/C 282/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Klaus Goutier (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: E. E. Happe, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně B. Schmidt, poté B. Schmidt a R. Pethke, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastník řízení před Tribunálem: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Německo) (zástupci: A. Fottner a M. Müller, advokáti)

Předmět

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 10. listopadu 2009 (věc R 1796/2008-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Norbertem Rauchem a Klausem Goutierem.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Žalobce ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů vzniklých žalovanému. Vedlejší účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2011 — Cross Czech v. Komise

(Věc T-252/10) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Šestý rámcový program EU pro výzkum a technologický rozvoj — Dopis potvrzující závěry zprávy o finančním auditu a informující o následném řízení — Smluvní a nikoliv rozhodovací povaha tohoto dopisu — Nepřípustnost“)

(2011/C 282/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cross Czech, a. s. (Praha, Česká republika) (zástupce: T. Schollaert, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a W. Roels, zmocněnci)

Předmět

Zrušení rozhodnutí Komise ze dne 12. března 2010, kterým byly potvrzeny závěry zprávy o auditu týkajícího se projektů eMapps.com, CEEC IST NET a TRANSFER EAST prováděných v rámci šestého rámcového programu EU pro výzkum a technologický rozvoj (2002–2006)

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Cross Czech ponese vlastní náklady, jakož i náklady Evropské komise, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 209, 31.7.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. července 2011 — Marcuccio v. Komise

(Věc T-366/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Mimosmluvní odpovědnost — Náhrada nahraditelných nákladů — Námitka nevyčerpání jiných opravných prostředků — Vady řízení — Práva obhajoby — Kasační opravný prostředek, který je částečně zjevně nepřijatelný a částečně neopodstatněný“)

(2011/C 282/39)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 22. června 2010, Marcuccio v. Komise (F-78/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), a směřující ke zrušení tohoto usnesení

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v rámci tohoto stupně řízení.

(¹) Úř. věst. C 288, 23.10.2010.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 13. dubna 2011 — Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise

(Věc T-393/10 R)

(„Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise, kterým se ukládá pokuta — Bankovní záruka — Návrh na odklad výkonu“)

(2011/C 282/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Německo); Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft

mbH & Co. KG (Hamm); a Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Německo) (zástupci: C. Stadler a N. Tkatchenko, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Bottka, R. Sauer a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s R. Van der Houtem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na odklad výkonu rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění ze dne 30. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38344 — Předpínací ocel) ve znění rozhodnutí Komise K(2010) 6676 v konečném znění ze dne 30. září 2010, pokud žalobkyním ukládá pokuty.

Výrok

- 1) Povinnost Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG a Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG zřídit ve prospěch Evropské komise bankovní záruku za účelem zabránění okamžitému inkasu pokut, které byly těmito společnostem uloženy čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění ze dne 30. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38344 — Předpínací ocel) ve znění rozhodnutí Komise K(2010) 6676 v konečném znění ze dne 30. září 2010, se odkládá za těchto podmínek:

— Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft a Pampus Industriebeteiligungen vyplatí Komisi do dne 30. června 2011 částku [důvěrné] milionů eur;

— tyto společnosti budou Komisi ode dne 15. července 2011 vyplácet 15. každého měsíce částku 300 000 eur, a to až do vydání nového usnesení, nejpozději však do vydání rozhodnutí v hlavním řízení.

- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. července 2011 — Fapricela v. Komise

(Věc T-398/10 R)

(„Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise, kterým se ukládá pokuta — Bankovní záruka — Návrh na odklad výkonu — Finanční újma — Neexistence mimořádných okolností — Nedostatek naléhavosti“)

(2011/C 282/41)

Jednací jazyk: portugálština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugalsko) (zástupci: M. Gorjão-Henriques a S. Roux, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira a V. Bottka, zmocněnci, ve spolupráci s M. Marques Mendeseem, advokátem)

Předmět

Návrh na odklad výkonu rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění, ze dne 30. června 2010, v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38344 — Předpínací ocel), a to zejména, pokud toto rozhodnutí ukládá povinnost zřídit bankovní záruku k zabránění okamžitého inkasa pokuty uložené podle článku 2 uvedeného rozhodnutí

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. července 2011 — Marcuccio v. Komise

(Věc T-450/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Přiměřená lhůta pro předložení návrhu na náhradu škody — Opožděnost — Kasační opravný prostředek, který je částečně zjevně nepřijatelný a částečně neopodstatněný“)

(2011/C 282/42)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 22. června 2010, Marcuccio v. Komise (F-91/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), a směřující ke zrušení tohoto usnesení

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí v rámci tohoto stupně řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 20.11.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. července 2011 — Fuchshuber Agrarhandel v. Komise

(Věc T-451/10) ⁽¹⁾

(„Žaloba na náhradu škody — Společná zemědělská politika — Stálá nabídková řízení na další prodej obilovin na trhu Společenství — Kontrolní pravomoc Komise — Zjevně závažné porušení právního pravidla přiznávajícího práva jednotlivcům — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)

(2011/C 282/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (Hörsching, Rakousko) (zástupce: G. Lehner, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. von Rintelen a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Předmět

Žaloba na náhradu škody směřující k náhradě škody, kterou žalobkyně údajně utrpěla tím, že Komise neprovedla kontrolu podmínek provádění stálého nabídkového řízení na další prodej obilovin na trhu Společenství, v daném případě kukuřice držené maďarským intervenčním orgánem

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ.
- 2) Fuchshuber Agrarhandel GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 20.11.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. července 2011 — SIR v. Rada

(Věc T-142/11) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Vynětí ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí“)

(2011/C 282/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Société ivoirienne de raffinage (SIR) (Abidžan, Pobřeží slonoviny) (zástupce: M. Ceccaldi, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a A. Vitro, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/18/SZBP ze dne 14. ledna 2011 o změně rozhodnutí Rady 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 36) a nařízení Rady (EU) č. 25/2011 ze dne 14. ledna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 1), v rozsahu, v němž tyto akty zavádějí omezující opatření, která nepříznivě zasahují do právního postavení žalobkyně.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Není třeba rozhodnout o návrhu Evropské komise na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 130, 30.4.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. července 2011 — Petroci v. Rada

(Věc T-160/11) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Vynětí ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí“)

(2011/C 282/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Société nationale d'opérations pétrolières de la Côte d'Ivoire Holding (Petroci Holding) (Abidžan, Pobřeží slonoviny) (zástupce: M. Ceccaldi, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a A. Vitro, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/18/SZBP ze dne 14. ledna 2011 o změně rozhodnutí Rady 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 36) a nařízení Rady (EU) č. 25/2011 ze dne 14. ledna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají

některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 11, s. 1), v rozsahu, v němž tyto akty zavádějí omezující opatření, která nepříznivě zasahují do právního postavení žalobkyně.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Není třeba rozhodnout o návrhu Evropské komise na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 7.5.2011.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 14. července 2011 — Trabelsi a další v. Rada

(Věc T-187/11 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku — Zmrazení finančních prostředků — Návrh na odklad provádění a na nařízení předběžných opatření — Nedostatek naléhavosti“)

(2011/C 282/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Mohamed Trabelsi (Paříž, Francie), Ines Lejri (Paříž), Moncef Trabelsi (Paříž), Selima Trabelsi (Paříž) a Tarek Trabelsi (Paříž) (zástupci: původně A. Metzker, poté A. Tekari, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: A. Vitro a G. Étienne, zmocněnci)

Předmět

Návrh na nařízení předběžných opatření a na odklad provádění prováděcího rozhodnutí Rady 2011/79/SZBP ze dne 4. února 2011, kterým se provádí rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. L 31, s. 40)

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžných opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. července 2011 —
Výbor zástupců zaměstnanců EIB a další v. Bömcke**

(Věc T-213/11 P(I)) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení před Soudem pro veřejnou službu — Počítání lhůty — Opožděnost“)

(2011/C 282/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Výbor zástupců zaměstnanců Evropské investiční banky (Lucemburk, Lucembursko), Jean-Pierre Bodson (Lucemburk); Evangelos Kourgias (Senningerberg, Lucembursko), Manuel Sutil (Nondkeil, Francie), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Lucembursko), Marie-Christel Heger (Lucemburk) (zástupci: J. Wilson, A. Senes a B. Entringer, advokáti)

Další účastník řízení: Eberhard Bömcke (Athus, Belgie) (zástupce: D. Lagasse, advokát)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení předsedy druhého senátu Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 17. března 2011, Bömcke v. EIB (F-95/10 INT, nezveřejněné ve Sběrce rozhodnutí), směřující ke zrušení tohoto usnesení

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Výbor zástupců zaměstnanců Evropské investiční banky, Jean-Pierre Bodson, Evangelos Kourgias, Manuel Sutil, Patrick Vanhoudt a Marie-Christel Heger ponosou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 21.5.2011.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. července 2011 —
Cemex a další v. Komise**

(Věc T-292/11 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Žádost o informace — Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“)

(2011/C 282/48)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cemex SAB de CV (Monterrey, Mexiko); New Sunward Holding BV (Amsterdam, Nizozemsko); Cemex

España, SA (Madrid, Španělsko); Cemex Deutschland AG (Ratingen, Německo); Cemex UK (Egham, Surrey, Spojené království); Cemex Czech Operations s.r.o. (Praha, Česká republika); Cemex France Gestion (Rungis, Francie), a Cemex Austria AG (Langenzersdorf, Rakousko) (zástupci: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Duránte a B. Martínez Corral, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s J. Rivasem, advokátem)

Předmět

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise K(2011) 2360 v konečném znění ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc 39520 — Cement a příbuzné výrobky)

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. července 2011 —
Holcim (Německo) a Holcim v. Komise**

(Věc T-293/11 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Žádost o informace — Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“)

(2011/C 282/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Holcim AG (Hamburk, Německo) a Holcim Ltd (Rapperswil-Jona, Švýcarsko) (zástupci: P. Niggemann a K. Gaßner, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Kellerbauer, R. Sauer a C. Hödlmayr, zmocněnci)

Předmět

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise K(2011) 2363 v konečném znění ze dne 31. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc 39520 — Cement a příbuzné výrobky)

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. července 2011 —
Cementos Portland Valderrivas v. Komise**

(Věc T-296/11 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž —
Žádost o informace — Článek 18 odst. 3 nařízení (ES)
č. 1/2003 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek
naléhavosti“)

(2011/C 282/50)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pampelune,
Španělsko) (zástupce: L. Ortiz Blanco, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, C.
Urraca Cavedes a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s J.
Rivasem, advokátem)

Předmět

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise K(2011)
2368 v konečném znění ze dne 30. března 2011 v řízení
podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc 39520
— Cement a příbuzné výrobky)

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. července 2011 —
HeidelbergCement v. Komise**

(Věc T-302/11 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž —
Žádost o informace — Článek 18 odst. 3 nařízení (ES)
č. 1/2003 — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek
naléhavosti“)

(2011/C 282/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Německo)
(zástupci: U. Denzel, T. Holz Müller a P. Pichler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Kellerbauer, R. Sauer a
C. Hödlmayr, zmocněnci)

Předmět

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise K(2011)
2361 v konečném znění ze dne 31. března 2011 v řízení
podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc 39520
— Cement a příbuzné výrobky)

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.

- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 14. června 2011
Ioannisem Vakalisem proti rozsudku vydanému dne 13.
dubna 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci
F-38/10, Vakalis v. Komise**

(Věc T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Ioannis Vakalis
(Luvinate, Itálie) (zástupce: S. A. Pappas, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační
opravný prostředek**

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadený rozsudek;
- vyhověl návrhovým žádáním předloženým v řízení v
prvním stupni, s výjimkou návrhového žádání, které Soud
právem shledal nepřijatelným;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

**Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argu-
menty**

Cílem tohoto kasačního opravného prostředku je zrušení
rozsudku Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne
13. dubna 2011, vydaného ve věci F-38/10, Vakalis v. Komise.

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navr-
hovatel čtyři důvody.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z
nelogičnosti argumentace Soudu pro veřejnou službu, který
nevyvodil důsledky ze svých zjištění, neboť shledal, že
Komise je povinna zohlednit kolísání směnného kurzu.
Komise však tuto otázku nezohlednila. Napadený rozsudek
je tudíž stížen vadou spočívající v nelogickém odůvodnění.
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze
skutečnosti, že Soud pro veřejnou službu nesprávně
pochopil otázku, která mu byla položena. Z napadeného
rozsudku vyplývá, že Soud pochopil otázku žalobce tak,
že se jej táže, zda rozdílné zacházení mezi úředníky, na
které se vztahují obecná prováděcí pravidla k článkům 11
a 12 přílohy VIII služebního řádu (dále jen „OPP“) z roku
1969, a úředníky, na které se vztahují obecná prováděcí
pravidla z roku 2004, je protiprávní, zatímco otázkou,
která byla Soudu položena, bylo to, zda „nová OPP jsou
diskriminační v tom smyslu, že s odlišnými skutkovými
situacemi zacházejí stejně“. V tomto smyslu navrhovatel
poukazuje na to, že Soud neprávem zamítl žalobní důvod
týkající se porušení zásady rovného zacházení.

3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze skutečnosti, že Soud nahradil důvody. Navrhovatel poukazuje na to, že rozpočtové odůvodnění OPP bylo uplatněno až na jednání a dále že toto odůvodnění se liší od odůvodnění poskytnutého navrhovatelí v rámci zamítnutí jeho stížnosti (odůvodnění, jehož nevhodnost Soud uznal). Podle judikatury nepřísluší Soudu, aby případné nedostatky v odůvodnění zhojil nebo uvedené odůvodnění Komise doplnil tím, že do něj přidá nebo v něm nahradí skutečnosti, které nevyplývají ze samotného napadeného rozhodnutí.

4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, neboť Soud pro veřejnou službu zamítl žalobní důvod týkající se zásady rovného zacházení, neboť navrhovatel neprokázal existenci neodůvodněného rozdílného zacházení. Navrhovatel přitom prokázal, že dotčené rozdílné zacházení nebylo odůvodněno zavedením eura, což bylo původním odůvodněním zamítnutí stížnosti.

Žaloba podaná dne 23. června 2011 — Régie Networks a NRJ Global v. Komise

(Věc T-340/11)

(2011/C 282/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Régie Networks (Lyon, Francie) a NRJ Global (Paříž, Francie) (zástupci: B. Geneste a C. Vannini, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— určil, že Evropská unie nese odpovědnost za:

— protiprávnost rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. listopadu 1997 o státní podpoře N 679/97,

— nečinnost Komise po určení této protiprávnosti, jež byla konstatována v dopise zaslaném dne 8. května 2003 francouzským orgánům;

— uložil Evropské komisi, aby v plném rozsahu nahradila škodu, která žalobkyním vznikla v důsledku zaviněných jednání uvedených v žalobě a která zahrnuje:

— částku daně odvedené za období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2000,

— částku odměn vynaloženou v rámci soudního řízení zahájeného ve snaze domoci se vrácení daně odvedené za období od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2002,

— částku odměn vynaloženou v rámci tohoto soudního řízení;

— uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází ze zaviněného jednání, jež spočívá v protiprávnosti rozhodnutí Komise ze dne 10. listopadu 1997. Na základě posouzení režimu podpor na rozhlasové vysílání v roce 1997 jej Komise prohlásila za slučitelný s pravidly Smlouvy, přičemž nezkoumala způsob jeho financování, ačkoli byla podle ustálené judikatury Soudního dvora v dané oblasti povinna tak učinit, neboť toto financování bylo nedílnou součástí předmětného režimu podpor. Rozhodnutí, které Komise takto přijala, je protiprávní a je zaviněným jednáním, jež může zakládat mimosmluvní odpovědnost Evropské unie.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy, jež vyplývá z toho, že Komise v roce 2003 nenapravila škodlivé následky svého rozhodnutí z roku 1997. Komise konstatovala protiprávnost svého rozhodnutí ze dne 10. listopadu 1997 nejpozději dne 8. května 2003, kdy zaslala francouzským orgánům dopis, v němž uvedla, že podmínky financování režimu podpor na rozhlasové vysílání, tak jak byly naposledy schváleny rozhodnutím ze dne 10. listopadu 1997, jsou v rozporu s pravidly Smlouvy. Komise však nepřijala žádné opatření k nápravě konstatované protiprávnosti. Na základě toho mají žalobkyně za to, že nezjednáni nápravy škodlivých následků protiprávního rozhodnutí, které Komise vydala v roce 1997, porušuje zásadu řádné správy, což je obecná zásada práva Evropské unie, a může tedy zakládat odpovědnost Unie.

Žaloba podaná dne 7. července 2011 — Makhlouf v. Rada

(Věc T-359/11)

(2011/C 282/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Hafez Makhlouf (Damašek, Sýrie) (zástupci: P. Grollet a G. Karouni, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Rady (EU) č. 442/2011 ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil rozhodnutí Rady 2011/273/SZBP ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil prováděcí rozhodnutí 2011/302/SZBP, kterým se příloha rozhodnutí 2011/273/SZBP nahrazuje zněním uvedeným v příloze rozhodnutí ze dne 23. května 2011 v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil Radě Evropské unie na základě článků 87 a 91 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces. Žalobce tvrdí, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu, jelikož mu byly uloženy dotčené sankce, aniž byl předem vyslechnut, byla mu dána příležitost se hájit a aniž se seznámil se skutečnostmi, na jejichž základě byla tato opatření přijata.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU. Žalobce Radě vytýká, že vůči němu vydala omezující opatření, aniž mu sdělila důvody, aby byl s to uplatnit prostředky obhajoby. Žalobce vytýká žalované, že se spokojila s obecnou a stereotypní formulací, aniž přesným způsobem uvedla faktické a právní skutečnosti, na nichž spočívá právní odůvodnění jejího rozhodnutí, a úvahy, které ji vedly k přijetí tohoto rozhodnutí.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení záruky související s právem na účinnou soudní ochranu. Žalobce tvrdí, že nejenže nemohl před Radou užitečně uplatnit své stanovisko, ale bez uvedení jakýchkoli zvláštních a konkrétních důvodů v napadeném rozhodnutí, které rozhodnutí odůvodňují, nemohl ani využít prostředků nápravy před Tribunálem.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení obecné zásady proporcionality.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení vlastnického práva v rozsahu, v němž omezující opatření, a konkrétněji zmrazení

finančních prostředků, představují nepřiměřený zásah do základního práva žalobce volně nakládat se svým majetkem.

- 6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení práva na soukromí v rozsahu, v němž zmrazení finančních prostředků a omezení pohybu představují rovněž nepřiměřený zásah do základního práva žalobce.

Žaloba podaná dne 12. července 2011 — Arla Foods v. OHIM — Artax (Lactofree)

(Věc T-364/11)

(2011/C 282/55)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arla Foods AMBA (Viby J, Dánsko) (zástupce: J. Hansen, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG (Linec, Rakousko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. dubna 2011 ve věci R 1357/2009-2 a prohlásil přihlášku ochranné známky Společenství č. 4647533 za neplatnou pro výrobky zařazené do tříd 5, 29, 30 a 32 v souladu s rozhodnutím zrušovacího oddělení ze dne 11. září 2009; a
- uložil žalovanému a další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení před zrušovacím oddělením, před odvolacím senátem a před Tribunálem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: obrazová ochranná známka „Lactofree“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 29, 30 a 32 — přihláška ochranné známky Společenství č. 4647533

Majitelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Účastník řízení navrhuje prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: účastník řízení navrhuje prohlášení neplatnosti svůj návrh, který se zakládal na starší přihlášce ochranné známky Společenství č. 4532751 pro obrazovou ochrannou známku (barevnou) „lactofree“ pro výrobky zařazené do třídy 29, opíral o čl. 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: potvrzení zrušení pro část výrobků

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení a zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, neboť odvolací senát se dopustil nesprávného právního posouzení při srovnávání znaků, a tudíž při celkovém hodnocení nebezpečí záměny mezi obrazovými ochrannými známkami „lactofree“ a „Lactofree“.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný AO dne 5. července 2011 proti usnesení vydanému dne 4. dubna 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-45/10, AO v. Komise

(Věc T-365/11 P)

(2011/C 282/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: AO (Brusel, Belgie) (zástupce: P. Lewisch, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 4. dubna 2011 ve věci F-45/10, AO v. Komise,

— je-li Tribunál schopen rozhodnout ve věci samé, vyhověl návrhům předloženým v řízení v prvním stupni, a sice:

— zrušil rozhodnutí CMS 07/046 z důvodu šikany, špatného řízení a porušení základního práva být vyslechnut;

— zrušil všechna rozhodnutí přijatá OJ vůči žalobci v období od září 2003 do odvolání z funkce, a to z důvodu šikany a špatného řízení jakožto následku porušení práva navrhovatele být vyslechnut;

— umožnil vyslechnutí navrhovatele podle čl. 7 odst. 1 a článku 24 služebního řádu⁽¹⁾ a zohlednění žádostí předložených v únoru 2008 a březnu 2008;

— přiznal navrhovateli symbolické odškodné ve výši jednoho eura jakožto náhradu jeho nemajetkové a profesní újmy popsané v této žalobě, jelikož cílem této žaloby není získání peněžité částky, ale uznání důstojnosti a profesní pověsti navrhovatele, a

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel tři důvody.

1) První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesplnění podmínek rozhodnutí usnesením podle článku 76 jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu a z toho, že žaloba nemusela být zjevně zamítnuta, neboť

— Soud pro veřejnou službu nezohlednil několik předložených tvrzení a důkazů týkajících se šikany navrhovatele;

— navrhovateli bylo upřeno právo na určení lhůty k odstranění vad jeho žaloby v souladu s článkem 36 jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu, pokud jde o dvě rozhodnutí OJ, jež navrhovatel uvedl ve své žalobě.

2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze skutečnosti, že Soud pro veřejnou službu ve svém usnesení ve věci F-45/10 porušil právo Evropské unie, jak vyplývá z čl. 11 odst. 1) přílohy I ke statutu Soudního dvora Evropské unie, neboť navrhovatel má nárok na náhradu škody z důvodu šikany, již byl obětí.

3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení Soudem pro veřejnou službu práva být vyslechnut, jak vyplývá z čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i z čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení č. 31 (EHS), 11 (Euratom), kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii, ve znění pozdějších předpisů (Úř. věst. 45, 14.6.1962, s. 1385).

Žaloba podaná dne 4. července 2011 — Lyder Enterprises v. CPVO — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)

(Věc T-367/11)

(2011/C 282/57)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Lyder Enterprises Ltd (Auckland, Nový Zéland) (zástupce: G. Pickering, solicitor)*Žalovaný:* Odrůdový úřad Společenství (CPVO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Liner Plants NZ (1993) Ltd (Waitakere, Nový Zéland)**Návrhová žádání:**

- zrušit rozhodnutí odvolacího senátu Odrůdového úřadu Společenství ze dne 18. února 2011 ve věci A007/2010 a
- přerušit řízení do vydání konečného rozhodnutí High Court of New Zealand ve věci č. CIV:2011:404:2969.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Žadatelka o odrůdové právo Společenství:* žalobkyně*Dotčené odrůdové právo Společenství:* Southern Splendour — přihláška odrůdového práva č. 2006/1888*Majitelka odrůdového práva namítaného v námitkovém řízení:* další účastnice řízení před odvolacím senátem*Namítané odrůdové právo:* Námitka se zakládala na tvrzení, že žadatelka není osobou, která odrůdu vyšlechtila, objevila nebo vyvinula, ani jejím právním nástupcem*Rozhodnutí výboru CPVO:* Zamítnutí přihlášky č. 2006/1888 odrůdy „Southern Splendour“ (rozhodnutí č. R972)*Rozhodnutí odvolacího senátu:* Zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:* Porušení zásady vyslechnutí druhého účastníka řízení (*audi alteram partem*), nepříslušnost, nepochození základních pravidel přirozené spravedlnosti a porušení podstatných formálních náležitostí, jelikož odvolací senát rozhodl, že důkazní prostředky navrhované v dopise žalobkyně nejsou přípustné, neboť nebyly předloženy ve formě místopřísežného prohlášení.**Žaloba podaná dne 8. července 2011 — Polyelectrolyte Producers Group a další v. Komise**

(Věc T-368/11)

(2011/C 282/58)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Polyelectrolyte Producers Group (Brusel, Belgie), SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Francie) a Travetanche Injection SPRL (Brusel, Belgie) (zástupci: K. Van Maldegem a R. Cana, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání**

- zrušit nařízení Komise (EU) č. 366/2011 ze dne 14. dubna 2011, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), pokud jde o přílohu XVII (akrylamid) (Úř. věst. L 101, s. 12);

- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z toho, že

- napadené nařízení obsahuje zjevně nesprávné posouzení, jelikož Komise zaprvé vycházela z informací, které podle použitelné právní úpravy nejsou relevantní pro vystavení účinkům na lidi a životní prostředí v EU, a zadruhé neurčila rizika vyplývající z utěšňování akrylamidem vzhledem k příslušným uplatnitelným požadavkům a namísto toho se spoléhala na informace týkající se použití jiné látky; to mělo za následek, že přijetí uvedeného nařízení nespĺnilo podmínky stanovené relevantními právními ustanoveními.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že

- napadené nařízení porušuje zásadu proporcionality.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že

- napadené nařízení není, v rozporu s článkem 296 SFEU, dostatečně odůvodněné.

Žaloba podaná dne 5. července 2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon v. Komise a další

(Věc T-369/11)

(2011/C 282/59)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Řecko) (zástupce: A. Krystallidis, advokát)

Žalované: Evropská komise, Delegation EU v Turecku (Ankara, Turecko) a Centrální finanční a kontraktační jednotka (CFCU) (Ankara)

Návrhová žádání

- nahradit žalobkyni škodu, která jí byla způsobena podle jejího názoru protiprávním rozhodnutím (a každým následujícím rozhodnutím) jednoho ze žalovaných (delegation EU v Turecku) ze dne 5. dubna 2011, kterým bylo zrušeno zadání veřejné zakázky na „rozšíření evropsko-turecké sítě obchodních středisek v Sivas, Antakya, Batman a Van — EuropeAid/128621/D/SER/TR“ konsorciu ⁽¹⁾ z důvodu údajně „nepravdivého prohlášení“;
- uložit žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod

- Žalované údajně v rozporu s článkem 10 evropského kodexu řádného správního postupu nespĺnily legitimní očekávání žalobkyně tím, že rozhodnutí o zadání uvedeného projektu konsorciu zrušili s odůvodněním, že učinilo „nepravdivé prohlášení“;

2) Druhý žalobní důvod

- Žalované údajně porušily obecnou zásadu právní jistoty a článek 4 evropského kodexu řádného správního postupu tím, že žalobkyni vyčetly, že učinila nepravdivé prohlášení, aniž by předtím uvedly jakýkoli dokument údajně obsahující nepravdivé údaje.

3) Třetí žalobní důvod

- Žalované údajně porušily právo žalobkyně být vyslechnuta tím, že jí v rozporu s článkem 16 evropského kodexu řádného správního postupu neinformovaly o svém úmyslu zrušit zadání veřejné zakázky.

4) Čtvrtý žalobní důvod

- Žalované údajně v rozporu s článkem 18 evropského kodexu řádného správního postupu nepodalý žádné přesvědčivé údaje o tom, jaké dokumenty žalobkyně údajně zkrleslila.

5) Pátý žalobní důvod

- Žalované údajně v rozporu s článkem 19 evropského kodexu řádného správního postupu žalobkyni neinformovaly o dostupných opravných prostředcích týkajících se rozhodnutí vydaného proti ní.

6) Šestý žalobní důvod

- Žalované údajně zneužily svou diskreční pravomoc rozhodnout o jim předložených skutkových okolnostech a tím překročily svou pravomoc, neboť zadavatelem uvedené důvody mohly vést k vyloučení nabídky z důvodu nesplnění posuzovaných kritérií pouze v průběhu zadávacího řízení, nikoli však po udělení zakázky.

⁽¹⁾ „DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)“

Žaloba podaná dne 15. července 2011 — Palirria Souliotis v. Komise

(Věc T-380/11)

(2011/C 282/60)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Psacha, Řecko) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 447/2011 ze dne 6. května 2011 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 122, s. 63) a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody:

- 1) První žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise porušila podstatné formální náležitosti, jelikož neprovedla konzultaci s výborem pro nomenklaturu. Navíc se Komise nezabývala stanoviskem předloženým žalobkyní.

- 2) Druhý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise překročila pravomoci, které jí přiznává článek 9 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382).
- 3) Třetí žalobní důvod, vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že zařadila plně vinné listy v konzervě do kódu KN uvedeného v příloze k napadenému nařízení.

1720/2006/ES ⁽¹⁾, jelikož nevyšetřila a nezpřístupnila informace požadované žalobkyní, a jednak články 11 a 38 Listiny základních práv Evropské unie, jelikož žalovaná porušila zásadu transparentnosti a právní předpisy na ochranu spotřebitelů.

- 2) Druhý žalobní důvod, vycházející z toho, že žalovaná porušila články 4 a 5 směrnice 97/7/ES ⁽²⁾ a čl. 2 písm. a) a b), jakož i článek 5 směrnice 2005/29/ES ⁽³⁾ jelikož neprošetřila a nevyhodnotila program „Online Master 2008-2010“ programu Jean Monnet v porovnání s jeho cíli v souladu s článkem 15 rozhodnutí č. 1720/2006/ES.

Žaloba podaná dne 15. července 2011 — Pigui v. Komise

(Věc T-382/11)

(2011/C 282/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cristina Pigui (Strejnic, Rumunsko) (zástupce: M. Alexe, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované zpřístupnit informace týkající se identity veškerých vysokoškolských institucí podílejících se na programu „Online Master 2008–2010“ [magisterské studium] programu Jean Monnet;
- uložil žalované, aby tento program zastavila, nezúčastnili se jej žádná vysokoškolská instituce, a vyžadovala písemné smlouvy o studiu mezi studenty a organizátory, jakož i jednotný systém hodnocení všech zúčastněných studentů a
- uložil Komisi, aby obnovila stav žalobkyně *ab initio*, přičemž bude zároveň doloženo, že program 2008–2010 nesplňoval standardy programu Jean Monnet, přinejmenším co se týče žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá podle článku 265 SFEU zjištění, že žalovaná protiprávně opomenula konat, když nezpřístupnila výsledky veřejného šetření požadovaného žalobkyní.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody:

- 1) První žalobní důvod, vycházející z toho, že žalovaná porušila jednak čl. 6 odst. 3 a článek 15 rozhodnutí

- 3) Třetí žalobní důvod, vycházející z toho, že žalovaná porušila článek 5 směrnice 97/7/ES a čl. 2 písmeno a) a b), jakož i články 6 a 7 směrnice 2005/29/ES, jelikož neprošetřila dvojí standard systému hodnocení studentů.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z toho, že žalobkyně porušila článek 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i článek 2 protokolu čl. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jelikož se žalobkyni nedostalo rovného zacházení v rámci programu „Online Master 2008–2010“ programu Jean Monnet.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č 1720/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006, kterým se zavádí akční program v oblasti celoživotního učení (Úř. věst. L 327, s. 45).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku (Úř. věst. L 144, s. 19; Zvl. vyd. 15/03 s. 319)

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22).

Žaloba podaná dne 21. července 2011 — Makhlouf v. Rada

(Věc T-383/11)

(2011/C 282/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Eyad Makhlouf (Damašek, Sýrie) (zástupci: P. Grollet a G. Karouni, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady 2011/302/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se provádí rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, v rozsahu, v němž se týká žalobce, z důvodu porušení základních práv;
- uložil Radě Evropské unie na základě článků 87 a 91 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces. Žalobce tvrdí, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu, jelikož mu byly uloženy dotčené sankce, aniž byl předem vyslechnut, byla mu dána příležitost se hájit a aniž se seznámil se skutečnostmi, na jejichž základě byla tato opatření přijata.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU. Žalobce vytýká Radě, že vůči němu vydala omezující opatření, aniž by mu sdělila důvody, aby byl s to uplatnit prostředky obhajoby. Žalobce vytýká žalované, že se spokojila s obecnou a stereotypní formulací, aniž by přesným způsobem uvedla faktické a právní skutečnosti, na nichž spočívá právní odůvodnění jejího rozhodnutí, a úvahy, které ji vedly k přijetí tohoto rozhodnutí.
- 3) Třetí žalobní důvod se týká opodstatněnosti odůvodnění. Žalobce vytýká Radě, že vyšla ze zjevně nesprávného odůvodnění a provedla syntézu, kterou nelze považovat za právně odpovídající.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení záruky související s právem na účinnou soudní ochranu. Žalobce tvrdí, že nejenže nemohl před Radou užitečně uplatnit své stanovisko, ale bez uvedení jakýchkoli zvláštních a konkrétních důvodů v napadeném rozhodnutí, které rozhodnutí odůvodňují, nemohl ani využít prostředků nápravy před Tribunálem.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení obecné zásady proporcionality.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení vlastnického práva v rozsahu, v němž omezující opatření, a konkrétněji zmrazení finančních prostředků, představují nepřiměřený zásah do základního práva žalobce volně nakládat se svým majetkem.

- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení práva na soukromí v rozsahu, v němž zmrazení finančních prostředků a omezení pohybu představují rovněž nepřiměřený zásah do základního práva žalobce.

Žaloba podaná dne 22. července 2011 — Safa Nicu Sepahan v. Rada

(Věc T-384/11)

(2011/C 282/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Írán) (zástupce: A. Bahrami, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

- určit, že položka č. 19 přílohy VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1), ve znění pozměněném prováděcím nařízením Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 26), je neplatná;
- určit, že žalovaná porušila článek 265 SFEU tím, že nepřezkoumala žádost žalobce ze dne 7. června 2011 o přezkum položky č. 19;
- nařídit vyškrtnutí jména žalobce ze seznamu sankcí EU;
- přiznat žalobci náhradu škody ve výši, která má být stanovena v průběhu řízení o projednávané věci, avšak minimálně ve výši 2 000 000,00 eur;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z tvrzení, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení, neboť zahrnutí žalobce na seznam osob a organizací, proti nimž se použijí omezující opatření, je chybné, zavádějící, nekonkrétní, neúplné, a tudíž jednoznačně nezákonné.

2) Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Rada zjevně neuvedla důvody zařazení žalobce na seznam osob a organizací, proti nimž se použijí omezující opatření.

Žaloba podaná dne 21. července 2011 — BP Products North America v. Rada

(Věc T-385/11)

(2011/C 282/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BP Products North America, Inc. (Naperville, Spojené státy) (zástupci: H.-J. Prieß a B. Sachs, advokáti a C. Farrar, solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil článek 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 443/2001⁽¹⁾ ze dne 5. května 2011 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

— zrušil článek 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 444/2001⁽²⁾ ze dne 5. května 2011 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení žalobkyně v souladu s článkem 87 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení základních nařízení v oblasti antidumpingu a vyrovnávacích cel tím, že namísto provedení šetření „*de novo*“ došlo k rozšíření nařízení Rady (ES) č. 598/2009 a č. 599/2009 o dovozu bionafty ze Spojených států amerických⁽³⁾ na bionaftové výrobky, na které se nařízení v oblasti antidumpingu a vyrovnávacích celch původně nevztahovala, přestože směsi, na které se nyní vztahuje prováděcí nařízení Rady (EU) č. 444/2011, byly z působnosti nařízení Rady (ES) č. 598/2009 a č. 599/2009 zvláště vyňaty.

2) Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, co se týče skutkového stavu, a to konkrétně toho, že bionaftové výrobky ze směsi s nízkým obsahem bionafty

(které nepodléhají žádnému clo) nemohou být přeměněny na směsi s vyšším obsahem bionafty (které clo podléhají), takže jakékoli obcházení právní úpravy není ve skutečnosti možné, a co se týče údajného obcházení právní úpravy ze strany žalobkyně, byla zjevně nesprávně posouzena hospodářská odůvodnění pro vývoz uvedená žalobkyní.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení základního procesního požadavku tím, že v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 444/2011 nebylo poskytnuto odpovídající odůvodnění pro rozšíření konečného cla na bionaftové výrobky ze směsi s obsahem 20 % bionafty a méně.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení základních zásad práva Evropské unie zákazu diskriminace a řádné správy v tom, že žalobkyni nebyla přiznána celní sazba uplatnitelná na „spolupracující společnosti“, přestože žalobkyně plně spolupracovala.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 443/2011 ze dne 5. května 2011, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením Rady (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zaslané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zaslané ze Singapuru (Úř. věst. L 122, s. 1).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 444/2011 ze dne 5. května 2011, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zaslané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 599/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zaslané ze Singapuru (Úř. věst. L 122, s. 12).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 598/2009 ze dne 7. července 2009 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 179, s. 1) a nařízení Rady (ES) č. 599/2009 ze dne 7. července 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 179, p. 26).

Žaloba podaná dne 22. července 2011 — Nitrogénművek Vegyipari v. Komise

(Věc T-387/11)

(2011/C 282/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nitrogénművek Vegyipari Zrt. (Pétfürdő, Maďarská republika) (zástupci: Z. Tamás a M. Le Berre, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

- zrušit napadené rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010 o státní podpoře C 14/09 (dříve NN 17/09), kterou Maďarsko poskytlo společnosti Pėti Nitrogénművek Zrt. (oznámeno pod číslem K(2010) 7274), a
- nařídít Komisi, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z toho,
 - že Komise neuplatnila zásadu tržní transakce;
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z toho,
 - že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU;
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z toho,
 - že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie a s článkem 296 SFEU;
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho,
 - že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie;
- 5) Pátý žalobní důvod vycházející z toho,
 - že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zásadou ochrany legitimního očekávání;
- 6) Šestý žalobní důvod vycházející z toho,
 - že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.

Žaloba podaná dne 22. července 2011 — Deutsche Post v. Komise

(Věc T-388/11)

(2011/C 282/66)

Jedna jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Post AG (Bonn, Německo) (zástupci: J. Sedemund, T. Lübbig a M. Klasse, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 10. května 2011 v řízení o státní podpoře K 36/2007 — Německo, státní podpora poskytnutá ve prospěch Deutsche Post AG [K(2011) 3081 v konečném znění];

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 10. května 2011 K(2011) 3081 v konečném znění v řízení o státní podpoře K 36/2007 — Německo, státní podpora poskytnutá ve prospěch Deutsche Post AG, kterým Komise ve výše uvedené věci rozhodla o rozšíření vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Rozšíření se týká státního financování důchodů úředníků zaměstnaných v Deutsche Bundespost před založením žalobkyně, které již bylo předmětem rozhodnutí Komise o zahájení řízení ze dne 12. září 2007 v této věci.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod: porušení čl. 107 odst. 1 SFEU — zjevně nesprávné označení za státní podporu

Komise se údajně dopustila zjevně nesprávného právního posouzení tím, že na tento případ neuplatnila judikaturu ve věci *Combust* (rozsudek ze dne 16. března 2004, *Danske Busvognmænd v. Komise*, T-157/01, Recueil, s. II-917). Podle této judikatury se za státní podporu nepovažují opatření, která v minulosti osvobozovala státní podniky od placení poplatků souvisejících s důchody převyšujícími poplatky obvykle zatěžující soukromý podnik. Z uplatnění této judikatury na tyto skutkové okolnosti údajně nutně vyplývá možnost členského státu pomoci při financování penzijních závazků.

- 2) Druhý žalobní důvod: porušení čl. 1 písm. b) nařízení č. 659/1999⁽¹⁾, čl. 107 SFEU, článku 108 SFEU — zjevně nesprávné označení za „novou“ státní podporu

Komise se údajně dopustila zjevně nesprávného právního posouzení tím, že nezohlednila, že v případě ručení státu za penzijní závazky — pokud je vůbec naplněna skutková podstata státní podpory — může jít jen o existující státní podporu. Pokračující ručení spolkové republiky za penzijní závazky podle žalobkyně vyplývá z německé ústavy, takže v době nabytí platnosti a účinnosti smluv již toto ručení existovalo a ani později nebylo výrazněji změněno. Krom toho je Komise údajně vázána prohlášením ve věci *Deutsche Post v. Komise*, T-266/02, že ohledně důchodového režimu již ve svém rozhodnutí ze dne 19. června 2002 odmítla podmínku „zvýhodnění“ na základě státní podpory, což odpovídá negativnímu testu státní podpory.

- 3) Třetí žalobní důvod: porušení čl. 107 odst. 1 SFEU — zjevně nesprávná metoda výpočtu údajné státní podpory

Žalobkyně v této souvislosti namítá, že Komise neprovedla výpočet rozdílem mezi sociálními příspěvky, které byly úředníkům skutečně poskytnuty bez údajných v hospodářské soutěži neobvyklých „příplatků“ na sociální odvody ve výši schválené pro regulované produkty, a sociálními dávkami poskytnutými soukromými soutěžiteli za běžných tržních podmínek, ačkoli tento výpočet sama označila za nezbytný. Metoda výpočtu Komise tak údajně nepřipustným způsobem zcela vynechává výši sociálních dávek, které žalobkyně na úředníky skutečně vynaložila, což má za následek, že pro výši údajné státní podpory vypočítané Komisí není podstatné, zda a v jaké výši žalobkyně odvedla sociální odvody. Žalobkyně dále tvrdí, že údajné „příplatky“ k odměnám nejsou prokazatelné a každopádně do těchto výsledků skutečně nelze zahrnout náklady na sociální zabezpečení, které jsou v hospodářské soutěži neobvyklé.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod: porušení čl. 107 odst. 1 SFEU — zjevně nesprávné označení údajných „křížových dotací“ neregulované oblasti prostřednictvím regulované oblasti za státní podporu

Žalobkyně v této souvislosti především namítá, že Komise neprovedla povinný výpočet nepřiměřenosti náhrady a nepřezkoumala, zda státem poskytnutá náhrada vůbec překročila výdaje, které lze nahradit.

- 5) Pátý žalobní důvod: porušení čl. 107 odst. 1 SFEU — zjevné pochybení při stanovení „míry (benchmark)“ sociálních odvodů obvyklých v hospodářské soutěži

Žalobkyně v této souvislosti především namítá, že Komise při stanovení výše sociálních příspěvků, které jsou v hospodářské soutěži obvyklé u soukromých zaměstnavatelů započítala i příspěvky zaměstnanců, ačkoli tyto mají být připočítány k majetku zaměstnance, a nikoli k sociálním příspěvkům neseným zaměstnavatelem, jakož i to, že Komise při stanovení „míry (benchmark)“ vycházela z (nadsazené) výše platů úředníků místo toho, aby vycházela z výše mezd a platů v soukromém podniku. Podle žalobkyně v případě nezbytné opravy obou pochybení údajná státní podpora zcela odpadne.

- 6) Šestý žalobní důvod: porušení čl. 296 odst. 2 SFEU — nedostatek odůvodnění

Konečně napadené rozhodnutí údajně není dostatečně odůvodněné.

Žaloba podaná dne 18. července 2011 — Guccio Gucci v. OHIM — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Věc T-389/11)

(2011/C 282/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Guccio Gucci SpA (Firence, Itálie) (zástupce: F. Jacobacci, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Chang Qing Qing (Firence, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 14. dubna 2011 ve věci R 143/2010-1 v rozsahu, v němž jím byly zamítnuty námitky ohledně ostatních výrobků zařazených do tříd 9 a 14; a

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „GUDDY“ pro různé výrobky zařazené do tříd 9, 14, 18 a 25 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 6799531

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis slovní ochranné známky Společenství „GUCCI“ č. 121988 pro výrobky zařazené do tříd 9, 14, 18 a 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: částečné zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a částečné zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát (i) řádně nepřezkoumal dokumenty předložené s cílem dosáhnout příslušného závěru ohledně vyšší rozlišovací způsobilosti ochranné známky „GUCCI“ a ohledně fonetického srovnání ochranných známek a následně nesprávně (ii) vyložil a aplikoval čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. července 2011 — Masottina v. OHIM — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)**(Věc T-393/11)**

(2011/C 282/68)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Masottina SpA [Conegliano (TV), Itálie] (zástupce: N. Schaeffer, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Bodegas Cooperativas de Alicante, trading as Coop. V. BOCOPA (Alicante, Španělsko)

Návrhová žádání

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 4. května 2011 ve věci R 518/2010-1, jakož i rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 2. února 2010;
- zamítnout námitky podané společností Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA proti zápisu ochranné známky „CA' MARINA“ a schválit přihlášku ochranné známky Společenství č. 6375216, na níž má Masottina SpA právo, a
- uložit společnosti Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „CA' MARINA“ pro výrobky zařazené do třídy 33 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6375216

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Společenství č. 1796374 „MARINA ALTA“ pro výrobky zařazené do třídy 33

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství pro všechny výrobky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 tím, že odvolací senát chybně použil výše

uvedený článek: i) vzhledem k absenci nebo přinejmenším nedostatku rozlišovací způsobilosti ochranné známky „MARINA ALTA“; ii) jelikož ve vztahu k dotčeným označením neexistuje jakékoliv nebezpečí záměny; a iii) s ohledem na chybějící závěr o neexistenci určení zboží, distribučních kanálů a relevantní veřejnosti

Žaloba podaná dne 26. července 2011 — Elti v. Delegace Evropské unie v Černé Hoře**(Věc T-395/11)**

(2011/C 282/69)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Slovenská republika) (zástupce: N. Zidar Klemenčič, advokát)

Žalovaná: Evropská unie, zastoupená Delegací Evropské unie v Černé Hoře

Návrhová žádání

- prohlásit, že žalovaná porušila článek 2 a čl. 30 odst. 3 směrnice 2004/18/ES (1);
- zrušit zadávací řízení vedené v rámci výběrového řízení „Podpora pro digitalizaci černohorského veřejnoprávního vysílání — Dodávka zařízení, Černá Hora“ (reference EuropaAid/129435/C/SUP/ME-NP) (Úř. věst. 2010/S 178-270613), jelikož žalobkyni se nedostalo rovného zacházení a v důsledku toho neměla možnost opravit/vysvětlit svou nabídku;
- zrušit rozhodnutí o udělení smlouvy ve výše uvedeném výběrovém řízení;
- v případě, že smlouva již byla uzavřena, prohlásit tuto smlouvu za neplatnou od počátku;
- případně, pokud v okamžiku, kdy Soudní dvůr rozhodne, již byla smlouva realizována nebo rozhodnutí již nelze prohlásit za neplatné od počátku, prohlásit, že žalovaná porušila článek 2 a čl. 30 odst. 3 směrnice 2004/18/ES a uložit žalované, aby zaplatila žalobkyni náhradu škody ve výši 172 541,56 eur jako náhradu za ztrátu utrpěnou žalobkyní v souvislosti s tímto řízením; a
- uložit žalované, aby uhradila náklady žalobkyně, včetně nákladů kteréhokoliv vedlejšího účastníka řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně předkládá jeden žalobní důvod.

1) První žalobní důvod, kterým tvrdí, že žalovaná porušila článek 2 a čl. 30 odst. 3 směrnice 2004/18/ES, jelikož:

- informace relevantní pro podání nabídky nebyla poskytnuta všem účastníkům veřejného výběrového řízení stejným způsobem a ve stejné kvalitě;
- úspěšnému účastníkovi řízení byly poskytnuty informace diskriminačním způsobem, což jej zvýhodnilo, neboť mohl opravit svoji nabídku a

zadávací řízení bylo vedeno takovým způsobem, že žalovaná ovlivnila výsledek řízení tím, že si vyžádala dodatečné informace nebo vyjasnění pouze od některých účastníků, čímž porušila zásadu zákazu diskriminace a transparentnosti.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004 L 134, s. 114).

Žaloba podaná dne 26. července 2011 — Symfiliosi v. FRA

(Věc T-397/11)

(2011/C 282/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Symfiliosi (Nikósie, Kyperská republika) (zástupce: L. Christodoulou, advokát)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

Návrhová žádání

- zrušit rozhodnutí Agentury Evropské unie pro základní práva ze dne 23. května 2011 o zadání první rámcové zakázky ve výběrovém řízení F/SE/10/03 — Lot 12 Kypr společnosti First Elements a druhé rámcové zakázky společnosti Symfiliosi;
- uložit Agentuře Evropské unie pro základní práva náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden hlavní žalobní důvod, v němž tvrdí, že agentura své rozhodnutí neodůvodnila.

Dále zpochybňuje hodnocení nabídek ve výběrovém řízení a tvrdí, že bylo svévolné, nepřiměřené a protiprávní.

Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Banco Santander a Santusa v. Komise

(Věc T-399/11)

(2011/C 282/71)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Banco Santander, SA (Santander, Španělsko), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Španělsko) (zástupci: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro a R. Calvo Salinero, advokáti, M. Muñoz de Juan, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za přípustné žalobní důvody směřující ke zrušení žaloby a vyhověl jim a v důsledku toho zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí, který kvalifikuje čl. 12 odst. 5 TRLIS jako státní podporu;
- zrušil čl. 1 odst. 1 v rozsahu, v němž stanoví, že čl. 12 odst. 5 TRLIS obsahuje prvky státní podpory, když se uplatňuje na nabytí většinových podílů;
- podpůrně zrušil článek 4 v rozsahu, v němž uplatňuje příkaz k navrácení podpory poskytnuté na operace provedené předtím, než bylo rozhodnutí, které je předmětem této žaloby, zveřejněno v konečném znění v Úředním věstníku (Úř. věst. 21.5.2011);
- podpůrně zrušil čl. 1 odst. 1 a v důsledku toho článek 4 v rozsahu, v němž odkazuje na operace provedené v Mexiku, Spojených státech nebo Brazílii a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise K(2010) 9566 ze dne 12. ledna 2011 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává tří žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného právního posouzení při analýze pojmu selektivnosti a kvalifikaci dotčeného opatření jako státní podpora.

— Žalobkyně mají za to, že Komise neprokázala, že analyzované daňové opatření zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jak vyžaduje čl. 107 odst. 1 SFEU. Komise se omezuje pouze na předpoklad, že opatření je selektivní pouze z důvodu, že se uplatňuje na nabytí podílů v zahraničních společnostech (v tomto případě ve třetích zemích, které nejsou členy EU) a nikoliv ve vnitrostátních společnostech. Žalobkyně se domnívají, že uvedená úvaha je nesprávná. Skutečnost, že předpokladem použití analyzovaného opatření, stejně jako jakéhokoliv jiného daňového předpisu, je splnění stanovených objektivních požadavků, nezpůsobuje, že toto opatření je selektivní *de iure* nebo *de facto*. Španělsko předložilo údaje, které prokazují, že se jedná o obecné opatření *de iure* a *de facto* přístupné všem podnikům, které podléhají španělské dani z příjmů právnických osob bez ohledu na jejich velikost, povahu, odvětví nebo původ.

— Zadruhé, *prima facie* rozdílné zacházení stanovené v čl. 12 odst. 5 TRLIS, které ani zdaleka nepředstavuje selektivní zvýhodnění, slouží k daňovému zrovnoprávnění operací nabytí akcií bez ohledu na to, zda jsou vnitrostátní nebo zahraniční. Ve třetích zemích existují závažné překážky fúzí podniků, což v praxi tyto fúze znemožňuje. Ve vnitrostátním rámci jsou naopak tyto fúze možné a za jejich účelem je uznán daňový odpis finančního goodwillu. V důsledku toho čl. 12 odst. 5 TRLIS pouze vztahuje působnost takového daňového odpisu také na nabytí podílů ve společnostech třetích zemí, což je operace, která představuje funkčně i fakticky ekvivalent vnitrostátních fúzí a jako taková je součástí struktury a logiky španělského systému.

— Komise měla nesprávně za to, že neexistují překážky v provádění fúzí s podniky třetích zemí a v důsledku toho nesprávně stanovila referenční systém nezbytný k prokázání selektivnosti a nepřijala argumenty týkající se daňové neutrality. Pochybila zvláště ve své analýze operací uskutečněných ve Spojených státech, Brazílii a Mexiku.

— Podpůrně, podle navrhovatelek by mělo být rozhodnutí zrušeno alespoň v případech, kdy je nabýván většinový podíl v podnicích třetích zemí za okolností, jež jsou podobné okolnostem fúzí, a proto jsou odůvodněny strukturou a logikou španělského systému.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení při určení příjemce opatření.

— Podpůrně, i kdyby bylo rozhodnuto, že čl. 12 odst. 5 TRLIS obsahuje prvky státních podpor, *quod non*, měla

Komise provést vyčerpávající hospodářskou analýzu k tomu, aby určila, kdo je příjemcem případné podpory. Žalobkyně mají za to, že příjemci podpory (ve formě příliš vysoké ceny za nabytí podílů) jsou prodávající podílů, a nikoliv, jak tvrdí Komise, španělské podniky, které uplatnily uvedené opatření.

3) Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení obecné právní zásady legitimního očekávání, pokud jde o stanovení časové působnosti příkazu k navrácení podpory.

— Podpůrně, i kdyby bylo rozhodnuto, že čl. 12 odst. 5 TRLIS představuje podporu, nerespektovala Komise judikaturu soudů Unie tím, že omezila časovou působnost zásady legitimního očekávání na dobu zveřejnění rozhodnutí o zahájení vyšetřování (21.12.2007), a proto požadovala navrácení podpor poskytnutých na operace uskutečněné po uvedeném datu (s výjimkou případu nabytí většinových podílů v Indii a Číně, u kterých má za to, že zásada legitimního očekávání se uplatňuje do 21.5.2011, což je datum zveřejnění konečného rozhodnutí, jelikož v těchto případech existují výslovné právní překážky mezinárodních fúzí).

— Žalobkyně tvrdí, že v souladu s praxí Komise a judikaturou zahájení vyšetřování neurčuje předem povahu opatření, a proto zahájení řízení nemůže představovat datum, kdy končí platnost zásady legitimního očekávání, ale tento konec platnosti uvedené zásady by se měl shodovat spíše s datem zveřejnění konečného rozhodnutí v Úř. věst.

— Kromě toho věcné meze, které rozhodnutí klade, pokud jde o zásadu legitimního očekávání v období od přijetí rozhodnutí o zahájení řízení a přijetí konečného rozhodnutí, nemohou být odůvodněné, neboť jsou omezeny na nabytí většinových podílů v Číně a Indii. Tato zásada legitimního očekávání by měla být podle judikatury uplatněna na všechny operace v jakékoliv třetí zemi.

Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Altadis v. Komise

(Věc T-400/11)

(2011/C 282/72)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Altadis, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, advokáti a M. Muñoz de Juan, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil návrh na provedení důkazu za přípustný a vyhověl mu;
- prohlásil žalobní důvody za přípustné a vyhověl jim;
- zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že čl. 12 odst. 5 TRLIS obsahuje prvky státní podpory, když se použije na nabytí podílu, která implikují převzetí ovládnání;
- podpůrně, zrušil článek 4 rozhodnutí v rozsahu, v němž uplatňuje příkaz k navrácení podpory poskytnuté na operace provedené předtím, než bylo rozhodnutí, které je předmětem této žaloby, zveřejněno v konečném znění v Úředním věstníku;
- podpůrně zrušil čl. 1 odst. 1 a v důsledku toho článek 4 v rozsahu, v němž se vztahuje na operace provedené v Maroku;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise K(2010) 9566 ze dne 12. ledna 2011 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou stejné jako žalobní důvody a hlavní argumenty dovolávané ve věci T-399/11, Banco de Santander a Santusa Holding v. Komise.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2011 Liviem Missir Mamachi di Lusignanem proti rozsudku vydanému dne 12. května 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano v. Komise

(Věc T-401/11 P)

(2011/C 282/73)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgie) (zástupci: F. Di Gianni, R. Antonini, G. Coppo a A. Scalini, advokáti)

Odpůrkyně: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. května 2011 ve věci F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano v. Evropská komise, kterým zamítl žalobu podanou Liviem Missir Mamachi di Lusignanem ve smyslu článku 236 ES a čl. 90 odst. 2 služebního řádu týkající se žaloby na neplatnost rozhodnutí OOJ ze dne 3. února 2009 a uložil Komisi náhradu nemajetkové újmy a hmotné škody související s vraždou Alessandra Missir Mamachi di Lusignana a jeho manželky;
- uložil Komisi povinnost zaplatit navrhovateli a právním nástupcům Alessandra Missir Mamachi di Lusignana, kteří jsou jím zastoupeni, peněžní částku z důvodu náhrady nemajetkové újmy a hmotné škody, kterou utrpěli, jakož i nemajetkovou újmu, kterou utrpěla oběť před svou smrtí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel tři důvody kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku, podle něhož Soud pro veřejnou službu nesprávně posoudil jako nepřipustnou žádost o náhradu nemajetkové škody utrpěnou navrhovatelem, Alessandrem Missirem a jeho dědici.

Na podporu tohoto důvodu navrhovatel tvrdí, zaprvé, že Soud pro veřejnou službu nelogicky, nesprávně a diskriminačně použil tzv. pravidlo shody, které vyžaduje totožnost věci a předmětu výhradně mezi stížností podanou podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu a žalobou podanou ve smyslu článku 91 služebního řádu, a nikoliv již žalobou podle čl. 90 odst. 1 a stížností podle čl. 90 odst. 2. Zadruhé, navrhovatel tvrdí, že výklad pravidla shody poskytnutý Soudem pro veřejnou službu obsahuje omezení výkonu základního práva na účinnou soudní ochranu zakotveného mimo jiné v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.

- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku, podle něhož Soud pro veřejnou službu nesprávně rozhodl, že Komise je odpovědná za škodu způsobenou jen do 40 % výše.

Na podporu tohoto důvodu navrhovatel tvrdí, že Soud pro veřejnou službu nesprávně ohodnotil vztah mezi protiprávním jednáním Komise a možnými důsledky tohoto nedbalostního jednání, neboť škoda způsobená úředníkovi byla přímým a předvídatelným důsledkem i nedbalého jednání orgánu. Krom toho navrhovatel tvrdí, že ačkoliv byla škoda způsobena souběhem různých příčin, Komise je s vrahem solidárně odpovědná za náhradu škod. V důsledku toho musí být žádost o náhradu škody předložená navrhovatelem Komisi uznána ve 100 % výši.

- 3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku, podle něhož Soud pro veřejnou službu nesprávně usoudil, že Komise na základě již poskytnutých plnění ve prospěch dědiců Alessandra Missira dle služebního řádu plně nahradila škodu, za niž je odpovědná.

Na podporu tohoto důvodu navrhovatel tvrdí, že s ohledem na zásady vyplývající z ustálené judikatury Společenství nemohou být různá plnění dle služebního řádu, například dle článku 73, v souběhu s náhradou škody, jelikož se jedná o plnění, která se liší od náhrady škody dle běžného na základě příčiny, podmínek a účelu. V důsledku toho, jelikož Komise zcela nenahradila škodu, za kterou je odpovědná, jí musí být uložena náhrada nákladů dostatečných částek ve prospěch navrhovatele tak, aby byla zaručena plná náhrada škod utrpěných zavražděným úředníkem a jeho právními nástupci.

Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Preparados Alimenticios del Sur v. Komise

(Věc T-402/11)

(2011/C 282/74)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcia, Španělsko) (zástupce: I. Acero Campos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí o předání spisu týkajícího se žádosti o snížení cla španělskému celnímu úřadu;
- nařídil Komisi, aby rozhodla o žádosti o snížení cla podané společností Prealisur S.L., která má přímý vliv na žádost podanou společností Zukan S.L.;
- nařídil Komisi, aby za účelem rozhodnutí o uvedené žádosti přijala opatření a uskutečnila nezbytné kroky, včetně opatření a kroků proti španělské celní správě, aby tak získala všechny skutečnosti nezbytné k rozhodnutí ve věci, včetně dokumentů, o nichž Komise tvrdí, že je žádala od španělské celní správy a tato je nepředala;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Evropské komise ze dne 29. června 2011, kterým je předán španělské celní správě spis o žádosti o snížení cla za účelem, aby rozhodla o žádosti žalobkyně o snížení cla (spis č. 003-004-005-006-2009 RRPP-J Y REC 04/10) vzhledem k tomu, že Komise nemá dostatečné informace k tomu, aby o ni rozhodla. Španělská celní správa předtím předala Komisi uvedený spis na základě čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1).

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává čtyř žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení některých článků nařízení Komise (EHS) č. 2454/1993 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1).

— Žalobkyně uplatňuje zejména porušení článků 872 a 873 uvedeného nařízení, neboť nebyla informována o úmyslu Komise vydat nepříznivé rozhodnutí, což by jí umožnilo předložit vyjádření v tomto ohledu, a nebyla informována o žádosti o informace, kterou předložila Evropská komise španělské správě a v důsledku toho o prodloužení lhůty k rozhodnutí o žádosti o snížení cla.

- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, jelikož toto ustanovení nestanoví, že omyl správního orgánu musí spočívat v činnosti, jak má za to Komise, vzhledem k tomu, že předává spis pro nedostatek informací od toho, kdo se dopustil omylu, kterým není nikdo jiný než španělská správa.

- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z vnitřního řádu Komise, zejména přílohy, která obsahuje kodex řádného úředního chování zaměstnanců Evropské komise ve vztazích s veřejností.

— Žalobkyně tvrdí v tomto ohledu, že napadené rozhodnutí porušuje obecné zásady řádné správy, obecné zásady řádného úředního chování a právo zúčastněných stran být informován o svých právech. Podle žalobkyně Komise také nepředložila žádný z požadovaných dokumentů, ani v tomto ohledu nic neuvedla v rozhodnutí, které je předmětem této žaloby.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení Listiny základních práv Evropské unie.

— Žalobkyně uplatňuje zejména porušení článků 41, 42, 47, 48 a 51 uvedené Listiny.

Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Axa Mediterranean Holding v. Komise**(Věc T-405/11)**

(2011/C 282/75)

*Jednací jazyk: španělština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Mallorca, Španělsko) (zástupci: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero a M. Muñoz de Juan, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil návrh na provedení důkazu za přípustný a vyhověl mu;
- prohlásil žalobní důvody za přípustné a vyhověl jim;
- zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že čl. 12 odst. 5 TRLIS (zákon o korporáční dani) obsahuje prvky státní podpory;
- podpůrně, zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že čl. 12 odst. 5 TRLIS obsahuje prvky státní podpory, když se použije na nabytí podílů, která implikují převzetí ovládnutí;
- podpůrně, zrušil článek 4 rozhodnutí v rozsahu, v němž uplatňuje příkaz k navrácení podpory poskytnuté na operace provedené předtím, než bylo rozhodnutí, které je předmětem této žaloby, zveřejněno v konečném znění v Úředním věstníku;
- podpůrně, zrušil čl. 1 odst. 1 a v důsledku toho článek 4 v rozsahu, v němž se vztahuje na operace provedené v Mexiku a Turecku;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise K(2010) 9566 ze dne 12. ledna 2011 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílů v zahraničních podnicích.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou stejné jako žalobní důvody a hlavní argumenty dovolávané ve věci T-399/11, Banco de Santander a Santusa Holding v. Komise.

Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad v. Komise**(Věc T-406/11)**

(2011/C 282/76)

*Jednací jazyk: španělština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro a M. Muñoz de Juan, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uznal za přípustnou žádost o předložení důkazů a vyhověl jí;
- uznal důvody zrušení uvedené v této žalobě za přípustné a vyhověl jim;
- zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž prohlašuje, že čl. 12 odst. 2 Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (TRLIS) (zákon o dani z příjmu právnických osob) obsahuje prvky státní podpory;
- podpůrně, zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž prohlašuje, že čl. 12 odst. 2 TRLIS obsahuje prvky státní podpory, když je použit na nabytí podílů, které vedou k převzetí kontroly;
- podpůrně, zrušil článek 4 rozhodnutí v rozsahu, v němž se příkaz k navrácení podpor vztahuje na operace uskutečněné před zveřejněním konečného rozhodnutí, které je předmětem této žaloby, v Úředním věstníku Evropské unie;
- podpůrně, zrušil čl. 1 odst. 1 a článek 4 rozhodnutí v rozsahu, v němž se vztahuje na operace provedené v Argentíně, Peru a Kolumbii;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise K(2010) 9566 ze dne 12. ledna 2011 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílů v zahraničních podnicích zavedených Španělskem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou tytéž, jaké byly uvedeny ve věci C-399/11, Banco de Santander a Santusa Holding v. Komise.

Žaloba podaná dne 26. července 2011 — SRF v. Rada

(Věc T-407/11)

(2011/C 282/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SRF Ltd. (New Delhi, Indie) (zástupci: F. Graafsma a J. Cornelis, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 469/2011 ze dne 13. května 2011 o změně nařízení (ES) č. 1292/2007, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz polyethylterefalátového (PET) filmu pocházejícího z Indie (Úř. věst. L 129, s. 1, dále jen „napadené nařízení“); a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden hlavní žalobní důvod, když tvrdí, že napadené nařízení porušuje čl. 9 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾, jelikož:

- 1) zaprvé, uvedený článek stanoví, že antidumpingové clo pro vývozce nebo výrobce, kteří se přihlásili, ale nebyli zahrnuti do vzorku, nesmí být vyšší než vážené průměrné dumpingové rozpětí, které bylo zjištěno u stran tvořících vzorek, přičemž k rozpětím, která jsou nulová nebo zanedbatelná, se nepřihlíží. Uložením 15,5 % dumpingového cla společností SFR napadené nařízení toto pravidlo porušuje, jelikož vážené průměrné dumpingové rozpětí pro strany tvořící vzorek, jejichž dumpingové rozpětí není nulové nebo zanedbatelné, je nižší než 15,5 %; a
- 2) zadruhé, tím, že vyžaduje, že výrobce musí podat žádost o prozatímní přezkum v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 pro účely uplatnění čl. 9 odst. 6 v situaci, kdy došlo k úpravě stávajících sazeb antidumpingového cla v důsledku ukončení platnosti souběžných vyrovnávacích opatření, napadené nařízení vkládá do čl. 9 odst. 6 podmínku, která z výslovného znění tohoto ustanovení nevyplývá, což představuje nepřipustný výklad ze strany Rady.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, s. 51 (konsolidované znění).

Žaloba podaná dne 28. července 2011 — Maharishi Foundation v. OHIM (TRANSCENDENTAL MEDITATION)

(Věc T-412/11)

(2011/C 282/78)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (zástupce: A. Meijboom, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 24. března 2011 ve věci R 1293/2010-2;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „TRANSCENDENTAL MEDITATION“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 41, 44 a 45 — přihláška ochranné známky Společenství č. 8246647

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství pro část výrobků a služeb

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání a vrácení věci oddělení průzkumového referenta k dalšímu rozhodnutí

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně předkládá čtyři žalobní důvody: i) porušení článků 75 a 7 odst. 1 písm. a) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát nerozhodoval výslovně o čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení o ochranné známce Společenství, avšak dospěl nicméně k závěru, že ochranná známka „TRANSCENDENTAL MEDITATION“ je druhovým pojmem; ii) porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát nesprávně rozhodl, že ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost; iii) porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát dospěl k nesprávnému závěru, že ochranná známka sestává výlučně z údajů, které mohou v obchodním styku

sloužit k označení vlastností výrobků nebo služeb, pro které žalobkyně ochrannou známku přihlásila, a iv) porušení čl. 7 odst. 3 nařízení Rady č. 207/2009 vzhledem k tomu, že odvolací senát nesprávně rozhodl, že ochranná známka pro výrobky nebo služby, pro které byl zápis požadován, nezískala v důsledku toho, jak byla používána, rozlišovací způsobilost.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 3. srpna 2011
Carlo De Nicola proti rozsudku vydanému dne 28.
června 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci
F-49/10, De Nicola v. EIB**

(Věc T-418/11 P)

(2011/C 282/79)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: L. Isola, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační
opravný prostředek**

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

— změnil rozsudek vydaný dne 28. června 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-49/10 týkající se:

— zrušení rozhodnutí, a sice e-mailu ze dne 11. května 2010 v části, v níž EIB nesouhlasila s provedením správního řízení a zabránila pokusu o smírčí vyřešení sporu tím, že konkludentně odmítla úhradu lékařských výdajů ve výši 3 000 eur;

— uložení EIB úhradu částky 3 000 eur vynaložené žalobcem za laserovou terapii, která mu byla předepsána a byla provedena v Itálii; navýšené o úroky, valorizaci a náklady sporu.

**Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argu-
menty**

Na podporu návrhových žádání navrhovatel tvrdí:

A. Ke skutečnostem:

1) Navrhovatel si stěžuje na zkresení jednoho žalobního důvodu a nevyjádření se k dalšímu žalobnímu důvodu.

2) Rovněž si stěžuje na privilegované postavení vyhrazené orgánu, který se opět omezil na tvrzení určitých skutečností, které Soud poté považoval za prokázané.

B. K žádosti o zrušení:

3) Navrhovatel požádal o zrušení rozhodnutí, které mu bylo doručeno e-mailem dne 11. května 2010 v části, v níž EIB odmítla jmenovat třetího lékaře, odmítla zahájit smírčí řízení podle článku 41 zaměstnaneckého řádu a odmítla mu uhradit náklady ve výši 3 000 eur za laserovou terapii, která mu byla předepsána v Itálii, kde byla také provedena.

4) Soud pro veřejnou službu prohlásil žalobu za nepřipustnou v části týkající se odmítnutí jmenování třetího lékaře s tím, že žalobce měl napadnout neexistující rozhodnutí ze dne 24. března 2008, aniž by vysvětlil souvislost mezi napadeným rozhodnutím a rozhodnutím, o němž má za to, že je aktem zasahujícím do právního postavení, a aniž by vysvětlil, na základě jakých pravidel je názor revizního lékaře EIB považován za rozhodnutí o zamítnutí ze strany EIB.

5) Navrhovatel tvrdí, že opatření interní povahy není aktem zasahujícím do právního postavení a nelze jej samostatně napadnout.

Soud pro veřejnou službu se namísto toho odchýlil od ustálené judikatury a zavedl tříměsíční lhůtu k napadení kteréhokoliv aktu s tím, že uvedl, že lhůty k podání žaloby počínají běžet od stejného data, kdy zaměstnanec podá žádost, nezávisle na přijetí rozhodnutí a aniž by znal jeho odůvodnění.

6) Navrhovatel napadá celý systém pravidel stanovených pro veřejné orgány, které se Soud pro veřejnou službu snaží uplatnit na EIB, která je organizována jako soukromá banka a jejíž zaměstnanci mají pracovní smlouvu dle soukromého práva. Jelikož akty, které se jej týkají, nejsou správními akty, nepředstavují výkon *potestas*, nejsou autoritativními akty a nepožívají presumpce zákonnosti, neexistuje tedy žádná obdoba s veřejnými zaměstnanci a není ani nezbytné okamžitě stabilizovat organizační akty vydané stejně jako v rámci kteréhokoliv jiné soukromé banky.

7) Navrhovatel si dále stěžuje na nelogičnost odůvodnění rozsudku v části, v níž vylučuje omluvitelnou chybu na jeho straně a vyžaduje po něm, aby byl seznámen s aktem doručeným pouze jeho advokátovi.

8) Konečně tvrdí, že v každém právním řádu lze neplatný akt napadnout kdykoliv, nikoliv jen v krátké lhůtě stanovené pro zrušitelné akty.

- 9) Pokud jde o smírčí řízení stanovené článkem 41 zaměstnaneckého řádu, navrhovatel tvrdí, že se nejedná o podmínku řízení a že jej tedy Soud pro veřejnou službu nesprávně připodobňuje správní stížnosti, kterou musí podávat úředníci Evropské unie, jelikož tato správní stížnost je povinná a vymezuje rozsah pozdějšího sporu před soudem.
- 10) Pokud jde o návrhová žádání směřující proti odmítnutí zahájit smírčí řízení, navrhovatel má za to, že rozsudek Soudu pro veřejnou službu je nezákonný, jelikož banka nikdy nesmí odmítnout uvedené řízení.

Z toho vyplývá, že žádné odůvodnění nemůže ze zákona podpořit toto odmítnutí a dále, že ačkoliv je žalobě zaměstnanec vyhověno, odpovědnost banky musí být považována za přitěžující okolnost a bance tedy musí být nepochybně uložena náhrada nákladů řízení.

- 11) Pokud jde o konkludentní zamítnutí náhrady nákladů laserové terapie, C. De Nicola tvrdí, že neexistence odůvodnění je jistě symptomem překročení pravomoci, jelikož náhrada může být řádně odmítnuta pouze ve třech případech, přičemž neexistence formálního aktu znamená absolutní neplatnost, kterou lze jako takovou kdykoliv napadnout.
- 12) Konečně je třeba jistě posoudit jako protiprávní část rozsudku, v níž Soud pro veřejnou službu nevydal rozhodnutí, jelikož měl za to, že nemá k dispozici nezbytné skutečnosti.

C. K žádosti o uložení úhrady:

- 13) Soud prohlásil žádost za nepřipustnou z důvodů litispendence, i když litispendence není v jednacím řádu upravena. Krom toho nevysvětlil, jak by se mohlo jednat o totožné věci v případě žaloby, která probíhá v prvním stupni a žaloby, která probíhá v odvolacím řízení, ani nevysvětlil, jak a kdo prokázal skutečnosti, na kterých se toto rozhodnutí zakládá.
- 14) Konečně navrhovatel tvrdí, že přijetí odvolání a změna napadeného rozsudku musí vést k novému rozhodnutí o nákladech řízení, jakož i o nákladech řízení v prvním stupni.

**Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Ellinika
Touristika Akinita v. Komise**

(Věc T-419/11)

(2011/C 282/80)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ellinika Touristika Akinita A.E. (Atény, Řecko)
(zástupce: N. Fragkakis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přijal žalobu v plném rozsahu;
- zrušil napadené rozhodnutí Komise, které je určeno Řecké republice;
- nařídil vrácení, spolu s úroky, jakékoliv částky, která byla přímo, nebo nepřímo „vybrána“ od žalobkyně při výkonu napadeného rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2011) 3504 v konečném znění, ze dne 24. května 2011, kterým se podpora poskytnutá řeckými orgány ve prospěch státních kasin [státní podpora K 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009)], prohlašuje za protiprávní státní podporu.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu a použití čl. 107 odst. 1 SFEU, jakož i z nedostatečného odůvodnění porušujícího článek 296 SFEU. Konkrétněji, sporné opatření (i) neposkytuje kasinům v Parnitha a na Korfu žádnou finanční výhodu vyplývající z převodu státních zdrojů; (ii) nemá selektivní povahu, a (iii) nemůže ovlivnit obchod mezi členskými státy a nenarušuje ani nehrozí narušením hospodářské soutěže.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu a použití čl. 14 odst. 1 první věty nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř věst. L 83, ze dne 27. března 1999, s. 1). Konkrétněji: (i) protiprávní podpora může být navržena pouze jejími skutečnými příjemci, a (ii) skuteční příjemci sporného opatření (a sice zákazníci kasin) a osoby, kterým je určeno rozhodnutí o navrácení (a sice kasina v Korfu, Parnitha a Soluni), kde se nemusí platit vstupné, nejsou totožní.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu a použití čl. 14 odst. 1 druhé věty téhož nařízení. Navrácení sporné podpory je v rozporu s (i) zásadou legitimního očekávání a (ii) se zásadou proporcionality.

Žaloba podaná dne 6. srpna 2011 — Qualitest FZE v. Rada

(Věc T-421/11)

(2011/C 282/81)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Qualitest FZE (Dubaj, Spojené arabské emiráty) (zástupci: M. Catrain González, advokát, E. Wright a H. Zhu, Barristers)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

- zrušit prováděcí nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2011 L 136, s. 26), a rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2011 L 136, s. 65), v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně; a
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z tvrzení, že žalovaná porušila povinnost odůvodnit zahrnutí žalobkyně mezi sporná opatření, kterou má podle článku 296 SFEU.
 - absence jakéhokoli odůvodnění brání žalobkyni účinně sdělit své stanovisko k informacím nebo materiálu, které byly proti ní předloženy; a
 - tyto nedostatky představují zásadní porušení povinností žalované, které má ve vztahu ke sporným opatřením, a vedou k jejich neplatnosti v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že se žalovaná dopustila zjevně nesprávného posouzení, když rozhodla, že se žalobkyně podílela na dodávkách součástí pro íránský jaderný program a že byly splněny právní podmínky pro její zahrnutí.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2011 — Cementos Molins v. Komise

(Věc T-424/11)

(2011/C 282/82)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cementos Molins, SA (Sant Vicenç dels Horts, Španělsko) (zástupci: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas a M. López Garrido, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na základě článku 263 SFEU požaduje, aby bylo zrušeno rozhodnutí Evropské komise ze dne 12. ledna 2011 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích č. C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007) zavedených Španělskem⁽¹⁾.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU.
 - Podle žalobkyně rozhodnutí porušuje článek 107 SFEU, když má za to, že daňové odpisy finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích podle čl. 12 odst. 2 Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (TRLIS) (zákon o dani z příjmu právnických osob) představují státní podporu neslučitelnou se společným trhem. Žalobkyně tvrdí, že uvedené odpisy postrádají prvky zvýhodnění, ovlivnění obchodu uvnitř Společenství, jakož i selektivity.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání a povinnosti uvést odůvodnění v souvislosti se zásadou legitimního odůvodnění.
 - Tento žalobní důvod se dělí na dvě části, které se obě týkají období legitimního očekávání podle čl. 1 odst. 2 a 3 napadeného rozhodnutí:

- první část druhého žalobního důvodu: porušení zásady legitimního očekávání. Žalobkyně tvrdí, že legitimní očekávání by mělo chránit proti navrácení podpory všechny příjemce podpory až do dne zveřejnění napadeného rozhodnutí, jelikož zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení nestačí k vyvrácení legitimního očekávání vyvolaného prohlášeními Evropské komise před Evropským parlamentem;
 - druhá část druhého žalobního důvodu: podpurně, porušení zásady legitimního očekávání a povinnosti uvést odůvodnění. Žalobkyně má za to, že Komise pochybila, když z období legitimního očekávání vyloučila den zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, v *Úředním věstníku Evropské unie*. Zaprvé, jelikož z práva Společenství vyplývá, že poslední den lhůty je třeba považovat za součást této lhůty, a zadruhé, jelikož vyloučení uvedeného dne z období legitimního očekávání ve výroku napadeného rozhodnutí není v souladu s jeho odůvodněním.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality v souvislosti se zásadou legitimního očekávání.
- Žalobkyně tvrdí, že je nepřiměřené, aby Komise v případě čl. 1 odst. 4 napadeného rozhodnutí pro účely uplatnění zásady legitimního očekávání vyžadovala, aby existovaly výslovné právní překážky přeshraniční kombinace podniků.

(¹) Zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 21. května 2011, L 135, s. 1.

Žaloba podaná dne 3. srpna 2011 — Řecká republika v. Komise

(Věc T-425/11)

(2011/C 282/83)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: P. Milonopoulos a K. Boskovits)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2011)3504 v konečném znění ze dne 24. května 2011 o státní podpoře některým řeckým kasinům, č. C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009).

Na podporu žaloby žalobkyně předkládá následující žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod: Nesprávný výklad čl. 107 odst. 1 SFEU týkající se pojmu státní podpory

Konkrétněji žalobkyně tvrdí, že žalovaná má nesprávně za to, že nižší cena za lístek pro vstup do některých kasin jim přiznala výhodu prostřednictvím snížení státního příjmu. Údajní příjemci podpory také nejsou ve srovnatelném právním a faktickém postavení ve vztahu k ostatním kasinům, která jsou provozována v Řecku, obchod mezi členskými státy není dotčen a soutěž na vnitřním trhu není narušena.

- 2) **Druhý žalobní důvod:** Nevhodné, nedostatečné a rozporné odůvodnění, pokud jde o prokázání státní podpory

Žalobkyně zejména podotýká, že odůvodnění si protirečí, neboť souhlasí s tím, že nižší cena za lístek může zvýšit počet zákazníků dotčených kasin, přičemž zároveň zpochybňuje zvýšení státního příjmu z důvodu zvýšení počtu zákazníků. Odůvodnění je dále nedostatečné, pokud jde o důkaz výhody a prokázání účinku na obchod mezi členskými zeměmi Společenství a je jasně nesprávný, pokud jde o selektivní povahu tohoto opatření.

- 3) **Třetí žalobní důvod:** Navrácení podpory porušuje článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/99/ES (¹)

Konkrétněji, žalobkyně tvrdí, že podpora není požadována od skutečných příjemců, tj. zákazníků kasin, kterým kasina účtovala za lístek nižší cenu. Navrácení je také v rozporu s ochranou legitimního očekávání v důsledku předchozí judikatury řecké státní rady a obecnou zásadou proporcionality, jelikož pro údajné příjemce podpory představuje nepřiměřené a neoprávněné zatížení a posiluje konkurenční postavení kasin, která za lístek účtují cenu 12 eur.

4) **Čtvrtý žalobní důvod:** Žalobkyně nesprávně vypočítala částky, které mají být navráceny

Žalovaná tvrdí, že žalobkyně není schopna přesně vypočítat údajnou výhodu příjemců podpory a nezohledňuje účinek, který výběr nižší ceny za lístek měl nebo mohl mít na poptávku.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 1. srpna 2011 — Maharishi Foundation v. OHIM (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)

(Věc T-426/11)

(2011/C 282/84)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (zástupce: A. Meijboom, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. dubna 2011 ve věci R 1294/2010-2;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „MÉDITATION TRANSCENDANTALE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 35, 41, 44 a 45 — přihláška ochranné známky Společenství č. 8246704

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství, pokud jde o část výrobků a služeb

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání a vrácení věci průzkumovému referentovi k dalšímu řízení

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně uvádí čtyři žalobní důvody: i) porušení článku 75 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát nerozhodl

výslovně ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Rady č. 207/2009, přesto však považoval ochrannou známku „MÉDITATION TRANSCENDANTALE“ za druhovou; ii) porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát nesprávně rozhodl, že ochranná známka nemá žádnou rozlišovací způsobilost; iii) porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát dospěl k nesprávnému závěru, že se ochranná známka skládá výlučně ze znaků, které v obchodním styku mohou sloužit k označení výrobků nebo služeb, pro které žalobkyně ochrannou známku přihlásila, a iv) porušení čl. 7 odst. 3 nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát dospěl k nesprávnému závěru, že ochranná známka nezískala pro výrobky nebo služby, pro něž je zapsání požadováno, rozlišovací způsobilost v důsledku svého používání.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria v. Komise

(Věc T-429/11)

(2011/C 282/85)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Španělsko) (zástupci: J. Ruiz Calzado, advokát, M. Núñez-Müller, advokát, a J. Domínguez Pérez, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí;

— podpůrně, zrušil čl. 1 odst. 4 a 5 rozhodnutí;

— podpůrněji, zrušil článek 4 rozhodnutí nebo případně změnil jeho působnost;

— uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti článku 1 rozhodnutí Evropské komise dne 12. ledna 2011 ve věci C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích, zavedených Španělskem (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává sedmi žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení článků 107 a 108 SFEU, jelikož podle napadeného rozhodnutí představuje čl. 12 odst. 5 TRLIS státní podporu, neboť umožňuje daňové odpisy finančního goodwillu v případě nabytí podílu ve společnostech nacházejících se mimo Společenství.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného postupu, jelikož podle napadeného rozhodnutí k závěru, že opatření představuje státní podporu, která je zakázána v celém rozsahu, stačí, že jeho použití vede k situacím, které zahrnují podpory.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož v rozhodnutí byl přijat závěr, že i) opatření v celém rozsahu představuje protiprávní podporu, včetně ve vztahu k takovým zemím, jako je Čína nebo Indie nebo jiné země, u nichž bylo prokázáno nebo může být prokázáno, že v nich existují zjevné právní překážky, které brání přeshraničním fúzím podniků a že ii) opatření představuje v celém rozsahu neslučitelnou státní podporu, včetně v té části, v níž povoluje odpisy finančního goodwillu vzniklého nabytím většinového podílu v zahraničních společnostech nacházejících se mimo Unii.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásad legitimního očekávání a rovného zacházení, jelikož Komise se odchýlila od doporučení uvedených ve sdělení o přímých daních a od své administrativní praxe.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy, jelikož Komise neověřila přesný dosah praktických překážek, které brání fúzím se společnostmi mimo Společenství.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení dosahu zásady legitimního očekávání, který připouští rozhodnutí.
- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2011 — Telefónica v. Komise

(Věc T-430/11)

(2011/C 282/86)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Telefónica, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Ruiz Calzado, advokát, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, a J. Domínguez Pérez, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí;

— podpůrně, zrušil částečně odstavce 4 a 5 článku 1 rozhodnutí;

— podpůrně, zrušil článek 4 rozhodnutí, nebo změnil odpovídajícím způsobem jeho rozsah, a

— uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise ze dne 12. ledna 2011, vydanému ve věci K 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007), o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích zavedených Španělskem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou tytéž, jako byly uvedeny ve věci T-429/11, BBVA v. Komise.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2011 — Iberdrola v. Komise

(Věc T-431/11)

(2011/C 282/87)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Iberdrola, SA (Bilbao, Španělsko) (zástupci: J. Ruiz Calzado, advokát, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, a J. Domínguez Pérez, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí;

— podpůrně, zrušil částečně odstavce 4 a 5 článku 1 rozhodnutí;

— podpůrně, zrušil článek 4 rozhodnutí, nebo změnil odpovídajícím způsobem jeho rozsah, a

— uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise ze dne 12. ledna 2011, vydanému ve věci K 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007), o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích zavedených Španělskem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou tytéž, jako byly uvedeny ve věci T-429/11, BBVA v. Komise.

Žaloba podaná dne 3. srpna 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank v. Rada

(Věc T-434/11)

(2011/C 282/88)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (Hamburk, Německo) (zástupci: S. Gadhia a S. Ashley, solicitors, H. Hohmann, advokát, D. Wyatt, Queen's Counsel, a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

— Zrušit odstavec 1 tabulky B přílohy I k rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

— zrušit odstavec 1 tabulky B přílohy I k prováděcímu nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ⁽²⁾ rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

— určit, že čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ⁽³⁾ je ve vztahu k žalobkyni nepoužitelné;

— určit, že čl. 16 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ⁽⁴⁾ je ve vztahu k žalobkyni nepoužitelné;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila procesní požadavky, jelikož:

— neuvedla odpovídající, přesné a dostatečné odůvodnění, a

— nerespektovala právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu.

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení při určení, zda byly naplněny podmínky pro uvedení žalobkyně jako subjektu podléhajícího sporným opatřením či nikoli, jelikož transakce, v souvislosti s nimiž byla žalobkyně zjevně uvedena, byly buď povoleny nebo byly v souladu s rozhodnutími a doporučeními příslušného vnitrostátního orgánu (Německá centrální banka).

3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila legitimní očekávání žalobkyně, že nebude omezujícími opatřeními sankcionována za jednání, které povolil příslušný vnitrostátní orgán. Alternativně uvádí, že sankcionování žalobkyně za takových okolností je v rozporu se zásadou právní jistoty a právem žalobkyně na řádnou správu.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že uvedení žalobkyně porušuje její vlastnické právo či právo na podnikání a představuje zjevné porušení zásady proporcionality.

5) Pátý žalobní důvod vychází z toho, že pokud je pravomoc, na jejímž základě žalovaná patrně jednala, závazná, je tato pravomoc protiprávní, jelikož odporuje zásadě proporcionality.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 65).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 26).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1).

Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2011 — Apotheke DocMorris v. OHIM (Vyobrazení zeleného kříže)(Věc T-173/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 3.7.2010.

**Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2011 — Apotheke
DocMorris v. OHIM (Vyobrazení zeleného a bílého kříže)**

(Věc T-196/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/90)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 3.7.2010

**Usnesení Tribunálu ze dne 12. července 2011 — SNCF v.
OHIM — Infotrafic (infotrafic)**

(Věc T-491/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/91)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.2011.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 5. července 2011 — V. Parlament

(Věc F-46/09) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Podmínky přijetí — Fyzická způsobilost — Vstupní lékařská prohlídka — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Lékařské tajemství — Předávání lékařských údajů mezi jednotlivými orgány — Právo na respektování soukromého života“)

(2011/C 282/92)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: V (Brusel, Belgie) (zástupci: É. Boigelot a S. Woog, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: K. Zejdová a S. Seyr, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Evropský inspektor ochrany údajů (zástupci: M. V. Pérez Asinari a H. Kranenborg, zmocněnci)

Předmět

Jednak návrh na zrušení lékařského posudku o fyzické nezpůsobilosti ze dne 18. prosince 2008, jednak návrh na zrušení nabídky pracovního místa, která byla předtím žalobkyni učiněna

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí ze dne 19. prosince 2008, jímž Evropský parlament zrušil nabídku pracovního místa, jež nabídl V, se zrušuje.
- 2) Evropskému parlamentu se ukládá zaplatit V částku 25 000 eur.
- 3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 4) Parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.
- 5) Evropský inspektor ochrany údajů, vedlejší účastník podporující žalobkyni, ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 11, 16.1.2010. s. 40.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 20. července 2011 — Gozi v. Komise

(Věc F-116/10) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Povinnost poskytnout pomoc — Článek 24 služebního řádu — Náhrada nákladů advokátů vynaložených v rámci soudního řízení před vnitrostátním soudem“)

(2011/C 282/93)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Sandro Gozi (Řím, Itálie) (zástupce: G. Passalacqua, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí zamítajícího žádost o náhradu nákladů vynaložených žalobcem v rámci trestního řízení před soudem členského státu.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) M. Gozi ponese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 19.2.2011, s. 38.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 5. července 2011 — Coedo Suárez v. Rada

(Věc F-73/10) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Implicitní zamítavé rozhodnutí návrhu na náhradu škody, následované rozhodnutím, kterým byl uvedený návrh výslovně zamítnut — Opožděnost stížnosti, kterou je třeba předem podat proti implicitnímu zamítavému rozhodnutí — Nepřípustnost“)

(2011/C 282/94)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Angel Coedo Suárez (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues, A. Blot a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: K. Zieleškievicz a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět

Návrh směřující ke zrušení rozhodnutí žalované, kterým se zamítají žádosti směřující k odškodnění žalobce a k náhradě způsobené hmotné a nehmotné újmy

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Rada Evropské unie ponese veškeré náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 301, 6.11.2010, s. 63.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 5. července 2011 — Alari v. Parlament

(Věc F-38/11) (¹)

(„Veřejná služba — Úředníci — Povyšování — Povyšovací řízení 2009 — Převedení mezi institucemi v průběhu povyšovacího řízení, v němž by byl úředník ve své původní instituci povýšen — Instituce příslušná k rozhodnutí o povýšení převádného úředníka“)

(2011/C 282/95)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Gianluigi Alari (Bertrange, Lucembursko) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: S. Alves a M. Ecker, zmocněnci)

Předmět

Návrh na zrušení rozhodnutí nepovýšit žalobce v povyšovacím řízení 2009

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně neopodstatněná.
- 2) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé žalobci.

(¹) Úř. věst. C 179, 18.6.2011, s. 22.

Žaloba podaná dne 19. července 2011 — ZZ v. Komise

(Věc F-41/11)

(2011/C 282/96)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupci: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí generálního ředitele OLAF, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení její smlouvy dočasněho zaměstnance ve smyslu čl. 2 písm. a) PŘOZ

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí generálního ředitele OLAF ze dne 11. února 2011, kterým byla zamítnuta její žádost o prodloužení smlouvy dočasněho zaměstnance ve smyslu čl. 2 písm. a) PŘOZ;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 12. července 2011 — ZZ v. Komise

(Věc F-66/11)

(2011/C 282/97)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupci: S. Rodrigues, A. Blot a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí předsedy výběrové komise výběrového řízení EPSO/AST/111/10 (AST 1) nepřipustit žalobkyni k hodnotícím zkouškám

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí přijaté dne 7. dubna 2011, kterým bylo žalobkyni odepřeno právo účastnit se hodnotících zkoušek v rámci výběrového řízení EPSO/AST/111/10 — sekretárky v platové třídě AST 1;

- v důsledku toho rozhodnout, že žalobkyni je třeba znovu zařadit do procesu přijímání zahájeného uvedeným výběrovým řízením, případně prostřednictvím konání nových hodnotících zkoušek;
- podpůrně, pokud nebude vyhověno hlavnímu návrhu, *quod non*, uložit žalované zaplacení částky stanovené předběžně a *ex aequo et bono* na 20 000 eur jako náhradu majetkové újmy, zvýšené o úroky z prodlení v zákonné výši od data vydání rozsudku;
- v každém případě uložit žalované zaplacení částky stanovené předběžně a *ex aequo et bono* na 20 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, zvýšené o úroky z prodlení v zákonné výši od data vydání rozsudku;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 15. července 2011 — ZZ v. Komise

(Věc F-68/11)

(2011/C 282/98)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupci: S. Rodrigues, A. Blot a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise o ukončení pracovní smlouvy žalobkyně na dobu neurčitou.

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soud pro veřejnou službu Evropské unie:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání smluv (OOUS) ze dne 30. září 2010 o ukončení její pracovní smlouvy na dobu neurčitou;
- zároveň, pokud to bude nezbytné, zrušil rozhodnutí OOUS ze dne 14. dubna 2011, kterým se zamítá stížnost podaná dne 23. prosince 2010 podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 20. července 2011 — ZZ v. Účetní dvůr

(Věc F-69/11)

(2011/C 282/99)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupce: L. Levi, advokátka)

Žalovaný: Evropský účetní dvůr

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Účetního dvora nejmenovat žalobce do funkce ředitele ředitelství lidských zdrojů a jmenovat do uvedené funkce jiného kandidáta

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Účetního dvora jmenovat do funkce ředitele ředitelství lidských zdrojů jiného kandidáta a nejmenovat do uvedené funkce žalobce;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí o zamítnutí stížnosti;
- uložit Účetnímu dvoru náhradu způsobené majetkové újmy, spočívající ve ztrátě finančních nároků souvisejících s napadenými rozhodnutími (včetně služebního postupu a důchodu), a tudíž zaplacení takových nároků ode dne 1. ledna 2001;
- uložit Účetnímu dvoru povinnost úhrady symbolické částky jednoho eura z důvodu náhrady nemajetkové újmy;
- uložit Účetnímu dvoru náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 21. července 2011 — ZZ v. Komise

(Věc F-70/11)

(2011/C 282/100)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení posudku o vývoji služebního postupu žalobce vztahujícího se k období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008.

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit posudek o vývoji služebního postupu žalobce vztahující se k období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008; přesněji část tohoto posudku vyhotovenou pro toto období EUROSTATEM;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 25. července 2011 — ZZ v. Komise**(Věc F-73/11)**

(2011/C 282/101)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: ZZ (zástupci: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o nepřipuštění žalobce k hodnotícím zkouškám v rámci otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/181/10

Návrhová žádání žalobce

Žalobce žádá Soud pro veřejnou službu Evropské unie, aby:

— zrušil rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (dále jen EPSO) ze dne 20. srpna 2010 a 15. září 2010, kterým mu bylo oznámeno, že nebyl připuštěn k hodnotícím zkouškám v rámci otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/181/10 (dále jen napadené rozhodnutí);

— v případě potřeby zrušil také rozhodnutí EPSO ze dne 15. dubna 2011, kterým byla zamítnuta jeho stížnost ze dne 10. listopadu 2010 proti shora uvedenému rozhodnutí (dále jen zamítavé rozhodnutí);

— v důsledku toho nařídil, aby byl opětovně zařazen do výběrového řízení, případně uspořádáním nového kola zkoušek;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 19. července 2011 — Putterie v. Komise**(Věc F-31/07 RENV) ⁽¹⁾**

(2011/C 282/102)

Jednací jazyk: francouzština

V důsledku smírného narovnání sporu předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 117, 26.5.2007, s. 38.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

